
1. *Chlorophyll a* and *Chlorophyll b* contents were determined by spectrophotometry using the method of Lichtenthaler and Whaley (1987).

SECRET

100

(S) - [REDACTED] - [REDACTED]

THE

10-10-68

100-443887-100

001264

**Indira Gandhi National
Centre for the Arts**

७०८८

एष वै यजमानः॥ यद्युपः॥ सर्वदेवलयं वासः॥ सर्वजिरेवैनं देवतानिः समर्हति॥
अथेताक्रममेव तस्मै यजमानः कुरुते॥ सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ॥ इदं
शवाजप्रसव्यानिजुहोति॥ ३॥ इदं शमासाः संवत्सरः॥ संवत्सरमेव प्री
णाति॥ अथो संवत्सरमेवोस्मा उपयोज्येति॥ सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ॥ इदं
निःकल्लैरोहति॥ नववैपुरुषे प्राणाः॥ नानिर्दक्षमी॥ प्राणानेव यथा स्या
नं कल्पयित्वा॥ सुवर्गलोकमेति॥ एतावद्यै द्वे पुरुषश्च॥ ४॥ यावत्प्राणाः
यावदेवास्यास्ति॥ तेन सह सुवर्गलोकमेति॥ सुवर्देवाः अगन्मेत्याह॥ सुव
र्गमेव लोकमेति॥ अमृताञ्जुमेत्याह॥ अमृतमिव हि सुवर्गलोकः॥ प्रजाप
तेः प्रजाञ्जुमेत्याह॥ प्रजापत्यो वाञ्जये लोकः॥ अस्मादेव तेन लोकान्नेति॥ ५॥
समहं प्रजायां संमया प्रजेत्याह॥ जाहिषमेवैतामाशास्ते॥ जासुपैद्येति॥
नं वा इयं॥ अन्नाद्येनैवैनं समर्ह्यंति॥ उर्वेर्ध्वंति॥ एते हि सा सा तं नमः॥

मदृषाः साक्षादेवैनमन्नाद्येन समर्द्धयंति। पुरस्तात्प्रत्येकं कृति॥६॥ पुर
 स्तादिप्रतीचीनमन्नमद्यते। शीर्षतो ह्युति। शीर्षतो ह्यन्नमद्यते। दिग्भ्यां कृ
 ति। दिग्भ्यां एवास्माकन्नाद्यमवर्द्धयते। ईश्वरो वा एष पुरा उ प्र द द्यः। यो
 यो पक्षो हति। हिरं एव मध्यवरो हति। अन्तर्वेहिरं एवमाजन्तत्सु
 वर्गो लोकः॥७॥ अन्तर् एव सुवर्गेति। के प्रतितिष्ठति। वातमानंभवति।
 वातायुः पुरुषः शतेन्द्रियाः। आद्ये वेन्द्रिये प्रतितिष्ठति। पृथ्वी वा एतदुपा
 यदजात्रिः संवत्सरस्यान्यान्यन्यपरिप्रजायते। ब्रह्माजिनमध्यवरो हति।
 पृथ्वीमेव प्रजुजने प्रतितिष्ठति॥८॥ परित्यापति गोमूत्रमाहु हेति स्वर्गेति
 प्रत्येकं कृति लोको नवच॥९॥ सप्तान् हो माहु हेति। सप्तवाकान्नानि। या
 वं त्येवान्नानि। तान्येवावर्द्धये। सप्तग्राभ्यामोषधयः॥ सप्तारं एयाः उ म ॥२८॥

यीषामवर्द्धये। अन्नस्यान्नस्यजु हेति। अन्नस्यावर्द्धये। यदजपे ययाज्य
 नवर्द्ध स्यान्मीयात्॥१॥ अन्वर्द्धे नवर्द्धये। तसर्वस्य समवदायजु हेति।
 अन्वर्द्ध स्यावर्द्धये। औदुम्बर ए सुवे एजु हेति। उर्वा अन्नमुदुम्ब
 रः। उर्ज एवान्नाद्यस्यावर्द्धये। देवस्यत्वासवितुः प्रसवदत्ता ह। सवितु
 प्रसूत एवैनं ब्रह्म ए देवता निरनिषिंचति। अन्नस्यान्नस्यानिषिंचति।
 अन्नस्यान्नस्यावर्द्धये॥२॥ पुरस्तात्प्रत्येकमनिषिंचति। पुरस्तादिप्रती
 चीनमन्नमन्नमद्यते। शीर्षतो निषिंचति। शीर्षतो ह्यन्नमद्यते। आमुखा
 दन्ववस्त्रां यति। पुरवत एवास्माकन्नाद्यं दत्ताति। अग्नेस्त्वा सोमज्ये
 नानिषिंचामीत्याह। एष वा अग्ने सवः। तेनैवैनमनिषिंचति। ईदृ
 स्यत्वा साम्राज्येनानिषिंचामीत्याह॥३॥ ईदृ य नैवास्मिन्नेतेन दत्ताति।

ब्रह्मतेस्त्वासां ज्येनानिषिंचामीत्याह। ब्रह्मवेदेवानां ब्रह्मतिः॥ ब्रह्मणे
 वेनमनिषिंचति। सोमगहा५ आवदानीयानिचक्षिभ्यउपहरंति। अमु
 मेवतैर्लोकमन्त्रवंतं करोति। सुरागहा५ आनवदानीयानिचक्षिभ्यउपहरंति। अमु
 मेवतैर्लोकमन्त्रवंतं करोति। अथोउजयीषेवानिषिच्यते। विमा
 धं कुर्वतेवजस्तः॥४॥ इदं यस्यावरुण्ये। अनिरुक्ताजिः प्रातः सव
 नेस्तुवते। अनिरुक्तः प्रजापतिः। प्रजापतेराह्ये। वज्रवतीजिर्मध्यदि
 ने। अन्नं वै वजः। अन्नमेवावरुण्ये। शिपिविष्टवतीजिः स्तुतीयसवन
 । यज्ञोवै विष्णुः। पशवः शिपिः। यज्ञरावपशुप्रतितिष्ठति। ब्रह्म
 त्यंजवति। अतमेवैनं५ अत्रैगमयति॥५॥ अग्नीयादिनस्यान्नेस्या
 वरुण्या इदस्यत्वासां ज्येनानिषिंचामीत्याह वजस्तः शिपिस्तुण्येच॥५॥

ब्रह्मदत्वेत्याह। प्रजावैनं॥ प्रजानामेवैतेनस्तुयते। दुषदमित्याह। वन
 स्तयोवैदुः। वनस्पतीनामेवैतेनस्तुयते। नुवनसदमित्याह। यदावैव
 सीयान्भवति। नुवनमग्निति वै तमाहुः॥ नुवनमेवैतेन गच्छति॥१॥ अकु
 षदंत्वाष्टतसदमित्याह। अणामेवैतेनष्टतस्तुयते। व्योमसदमित्या
 ह। यदावैवसीयान्भवति। व्योमग्निति वै तमाहुः॥ व्योमेवैतेन गच्छति।
 पृथिविषदंत्वात्तरिक्षसदमित्याह। पृथिवीमेवैतेन लोकानां५ स्तुयते। तस्मा
 द्वाजयेययाजीनकंचनप्रत्यवरोहति। अपीवहिदेवतानां५ स्तुयते॥२॥
 नाकसदमित्याह। यदावैवसीयान्भवति। नाकमग्निति वै तमाहुः॥
 नाकमेवैतेन गच्छति। येमहाः पंचजनीना इत्याह। पंचजनानामेवै
 तेनस्तुयते। अणामेवैतेन रसस्तुयते॥

स्वर्चरश्मिः समाहृतमित्याह स मुक्तत्वाया ॥३॥ गच्छति स्त यतेन वच ॥४॥ इन्द्रो
 त्रं हत्वा। अमु रा न्यराजाव्यासो मावास्या प्रयागच्छत्। ते पितरः पूर्वमु रा ग
 छन्। पितृन्यज्ञो गच्छत्। तं देवा पुनरयाचत। त मो न्यो न पुनरद दुः। ते
 वन्व रं व एण महे। अथ नः पुनर्दो स्यामः। अस्मभ्य मेव पूर्वमु क्रिया ता इति
 ॥१॥ त मे न्यः पुनरद दुः। त स्ना पितृन्यः पूर्वमु क्रियते। य पितृन्यः पूर्वमु
 करोति। पितृन्य एव तद्वत्। निष्प्राय यजमानः प्रतनुते सो मा य पितृ पीताय
 स्वयान म इत्याह। पितु रे वा यि सो म पीथ म व रं व्ये। न हि पि ता प्रमय मा ण
 जा हे ष सो म पीथ इति इन्द्रिये वे सो म पीथः। इन्द्रिये मे व सो म पीथ म व
 यो तेनेन्द्रिये ए द्वितीयां जाया म न्य मुते। ॥२॥ एतद्देवा ह्य ए पु रा वा ज स
 न सा वि दाम क्रतुः। त स्मा चेद्दे दे जा ये ज न्या कृतः। य ए व दे दा अ नि हि ति यो
 जा या म मुते। अ न मे क व्य वा ह ना य स्वयान म इत्याह। य ए व पि तृ ण म निः।

तं प्रीणाति। तिस्र जा हु र्तं हु हेति। त्रिर्नि दद्याति। षड् वं यंते ॥३॥ षड्भूत वः
 । ऋतु नेव प्रीणाति। त्वं क्षी मेक्ष ए मा दद्याति। अस्ति वा हि षष्ठ क्रतु र्न व।
 देवान्ने पितृन् प्रितान्। मनुष्याः पितरो नु प्रपिबते। तिस्र जा हु र्तं हु हेति।
 त्रिर्नि दद्याति। षड् वं यंते। षड्भूत वः ॥४॥ ऋतु वः श्वतु वै देवा पितरः।
 ऋतु नेव देवान् पितृन् प्रीणाति। तान् प्रीतान्। मनुष्याः पितरो नु प्रपिबते।
 सक्त दाहिन् बर्हि र्न व ति। सवदि व हि पितरः। त्रिर्नि दद्याति। तृतीये
 वा इ तो ले के पि त रः। ताने व प्री णा ति। प रा उा व र्त्ते ॥५॥ ह्री का हि पि त रः।
 नो भ रो व्या व त उ पा सो। उ ष्म ना गा हि पि त रः। ब्र ह्म वा दि नो व
 ति। प्रा ण या उ न प्रा ण या इ मिति य न्प्रा णी या त्। ज न्य म न्न म द्या त्। प्र
 मा यु क स्या त्। य न्न प्रा णी या त्। अ इ वि स्या त् ॥६॥ पितृन्य जा

वृद्धेत। जव ये यमेव। तन्नेव प्राशितं जेवा प्राशितं मावीर वावै
 पितरः प्रयतो हंति। वीरं वा ददति। दशांछिनति। हरणम्
 गादि पितरः। पितृनेव निरव दयते। उत्तरजा युषिलो म
 छिन्ना। पितृणां ह्येतर्हि नेदीयः॥७॥ नमस्करोति। नमस्क
 रति पितृणां। नमो वः पितृशे रसाय। नमो वः पितरः। व्याय
 नमो वः पितरो जीवाय। नमो वः पितरः स्यायै। नमो वः पि
 तरो मन्यवे। नमो वः पितरो घोराय। पितरो नमो वः। एत
 स्मिंश्लोके स्या॥८॥ यथा॥ स्तेनः। येस्मिंश्लोके। मातेन। एतस्मिं
 श्लोके स्तेनः। पुंयं ते पां व सिष्टा न्नास्ता येस्मिंश्लोके। अहं ते पां व ॥३१॥

सिष्टोक्त्या समित्या हावसिष्ठः समानानां भवति। एवं विद्वान्पितृभ्यः करो
 ति। एव वै मनुष्याणां यज्ञः॥७॥ देवानां वा इतरे यज्ञाः। तनवा एतस्मि
 न्लोके चरति। यस्मिन्लोके भ्यः करोति। स ईश्वरः प्रमेतोः। प्रजापत्य यज्ञ
 पुनरेति। यज्ञो वै प्रजापतिः। यज्ञेनैव सह पुनरेति। न प्रमाय को न
 ति। पितृलोके वा एतद्यजमानः श्वरति। यस्मिन्लोके करोति॥१०॥ स ईश्वरः
 जातिमातेः। प्रजानतिस्तज्जायै नंतत उन्नेतु स ईतीत्याहुः। यस्याजापत्य य
 ज्ञो पुनरेति। प्रजापतिरेवै नंतत उन्नयति। नार्तिमातेति यजमानः। इत्य
 श्रुते पद्यते पद्यते षड्वाकृतवावर्तते ह विस्मान्नेदीयस्य यज्ञो यजमा
 नश्चरति यस्मिन्लोके करोति पद्यते॥१०॥ देवा सु राजग्रीवो मयो देवा
 यथा इ वंदे वा वै यदन्त्यैर्गृहै ब्रह्मवादिना गिनो मोनसाति त्रदेवस्याहं

॥३२॥

तार्किक सत्तान्न होमान् पदं त्वेन्द्रो वत्र हत्वा इति ॥ देवाः सत्तान्नं जंतुः
 स्माह जपेययाजी देवस्याहं वाजस्याव रुद्र्या इति येन वक्षिन्मही काहिपि
 तरा पंचषष्टिः ॥ ३० ॥ प्रथमाष्टकपचाइ ते तृतीयः प्रश्नः ॥ ३० ॥ ३० ॥
 येन पुते प्रजापते रव्यं सज्यता देवाश्चासुं शशा तान् वज्रानां वा इमे
 न्य इमे न्य इति स देवान् ५ मूर्तकरो वा तान् न्यष्टु एता तान् वित्रेणाव
 नात्वा तान् रसांस्ववित्रं स्वयं गत्वा ते ग हां जमवन् त ग हां ग हां
 त्वम् ॥ ११ ॥ देवतावा एता यजमानं स गृहे गृह्यतो यद् ग हां विदुः न देवः
 यत्ते वं विदुः व एते ग हां गृह्यते एषा ते सोमस्याहुतिः यदुपां ५ कः
 सोमेन देवा ५ स्तर्पणा एति खलु सोमेन यजतो यदुपां ५ सुत्रं ॥ ३२ ॥
 ति सोमेनैव त देवा ५ स्तर्पयति यद् ग हां ग हां ति देवा एव त देवान्
 कृति यद् ग हां मसां कृति ते ते वा कृ प ए यजमानः सुवर्गं लोकमेति

॥३२॥

किञ्चेतद् गजानां सीदित्याहुः यस्यात्राणीति इयं वाहेतद् गजानां सीतम् मन्मथ
 निवा एतान्यासन् तैर् देवान् व्याहृतमगच्छन् त एतानि दारुमयाणि
 त्रा एष पश्यन् तान् यकुर्वता ॥ ३३ ॥ तैर् देवा ब्रह्म तमगच्छन् यद् दारुमयाणि
 पात्राणि जवंति व्याहृतमेव तैर् यजमानो गच्छति यानि दारुमयाणि
 पात्राणि जवंति अमुमेव तैर् लोकमभिजयति यानि मन्मथानि इमे
 मेव तैर् लोकमभिजयति ब्रह्मवादिनो जवंति काश्चित् सस्याली वा
 यस्याः सोमग हां एति देवा वै पात्रे मद्रु हन् ॥ ४४ ॥ तस्मा एते सत्ता
 ज्ञासन् इयं वै पात्रे तामादित्या जादित्यस्या ल्या ज उवा दः पश्यन् द
 हन् यदादित्यस्या ली जवति चतुष्पद एव तया पश्यन् यजमान इमां ह
 तां विष्टे देवा ज्ञात य एस्या ल्या ज मद्रु हन् यदा य एस्या ली जवति
 ॥ ५५ ॥ उज्जै मेव तया यजमान इमां ह ह तामुवाह वस्या ल्या य

॥३३॥
 यद्बु वस्थालीनवतिजापुरेवतयायजमानइमांदु हे। स्थानागृहाति।
 वायवेन। ति। तस्मादन्त्येनपात्रेएपम्बुहंति। अन्येनप्रतिगृह्णति।
 जघोव्यावतमेवतद्यजमानोगृह्णति॥६॥ गृहत्वंगृहंजुहो। त्र्यं
 र्वतोदुहन्नागयएस्थालीनवतिनवच॥१॥ शुव५ सुशामस्य
 ना। नमुचावाशुरेसचा। विपिपाना। मुजस्पती। इन्द्रकर्मस्वाव
 तं। पुत्रमिवपितरावस्थिनोजा। इन्द्रावतंकर्म। ए५ सनात्रिः॥
 यस्तुशामव्यपिबः। वाचीनिः। सरस्वतीत्यामद्यवन्नजीष्वावजा
 हाव्यन्नेहविरास्येते। सुचीवद्यतंचमृदवसोमः॥१॥ वाज ॥३३॥
 सनि५ रयिमस्मैसुवीरम्। प्रवास्त्योहि यशसं वृहंतं। यस्मि
 नश्यासंक्रवजासुजहएः। वज्रामेपाजवस्वष्टानजहुताः। की

लालपेसोमपृष्ठायवेयसो। हृदामतीजनयचारुमग्नये। नानाहि
 वादेवहि त५ सद्योमितम्। मास५ सृष्टाग्रांपरमेव्योमन्। सुशव
 मसिकुम्भिणीसोमएषः। सोमाहि५ सीसांशोनिमाविशन्॥२॥
 यदत्रशिष्ट५ रश्मिनः। सुतस्य। यदिन्द्रोअपिबद्धचीनिः। अहंत
 कस्यमनसाशिवेन। सोम५ राजानमिहजहयामि। हेसुतोअ
 नएवंपितृणामअहदेवानामुतमर्त्यानाम्। ताभ्यामिदंवि
 श्वंनुवन५ समेति। अंतरापूर्वमपद्वचनैर्नुम्। यस्तेदेववरु
 णगायत्रंदाः। पाशः॥ तंत एतेनावयजे॥३॥ यस्तेदेववरुण
 त्रिष्टुपंदाः। पाशः॥ तंत एतेनावयजे। यस्तेदेववरुणजगतींदाः। पाशः

तं त एतेनाययजे। सोमोवा एतस्य राज्यमादत्ते। यो राजा सन्नाज्ये
 वा सोमेन यजते। देवसु वामे तानि हवींषी जवंति। एतावन्तो वै
 देवानां सखाः॥ त एवास्मै सवान्प्रयच्छन्ति। त एनं पुनः सुवं तेषां
 ज्याया देवसु राजानवति॥४॥ सोमजा विशन्त्यजे रज्याये कंचरः॥
 उदस्था देव्यदिति विष्णु रूपी। जायु र्यज्ञ पतावच्यात्। इन्द्रा य
 ष्ठा एतीनागं मित्रा यवरुणा यव। इवाजग्नि होत्री। इयं वा एतस्य
 निषीदति। यस्याग्नि होत्री निषीदति। तामुक्ता पयेत्। उदस्था दे
 व्यदिति रिति। इयं वै देव्यदिति॥१॥ इमामेवास्मा उक्ता पयति॥३४॥
 जायु र्यज्ञ पतावच्यादित्याह। जायु रेवास्मिन्मो देति। इन्द्रा य ष्ठा ए

तीनागं मित्रा यवरुणा यवेत्याह। यथा यजु रेवैतदाजु बर्ची वा ए
 वै तस्य पाप्मानं प्रतिश्रव्या य निषीदति। यस्याग्नि होत्रु पश्ये
 निषीदति। तां दुग्ध्या ब्राह्मणा यदद्यात्। यस्यानन्नाद्यात्। जव
 र्तिमेवास्मिन्पाप्मानं प्रतिमुच्यति॥२॥ दुग्ध्या ददति। न ह्यदृष्टा द
 क्षिणा दीयते। पृथिवी वा एतस्य पयः प्रविक्रति। यस्याग्नि हो
 त्रे दुग्धमा न संदति। यदुग्ध दुग्धं पृथिवी मसक्त। यदो पय्यी
 र प्यस रद्यदापः॥ पयो गृहेषु पयो नक्षि यासु। पयो वसेषु प
 यो जसु तन्मयीत्याह। पय एवात्मनः हेषु पशुषु व्यते। ज प उ प
 रजति॥३॥ अद्रि रेवै न दान्याति। यो वै यज्ञ स्यात्ते नाना र्त्तं न
 रजति। उमे वै ते तद्वर्षे तः। जातं तिरवलुवा एतदग्नि होत्रे म

यदुत्थमानस्कंदति। यदग्निदुह्यात्। ज्ञानेनानार्त्तं यज्ञस्य १
 स्तुतेत्। तदेव यादृकीदृक् होतव्यं। ज्ञथान्यादुग्व्या पुनर्होतव्यं।
 ज्ञानार्त्तं नैवार्त्तं यज्ञस्य निष्करोति ॥४॥ यदुदुतस्य स्कंदेत्। य
 ततो हुत्वा पुनरेयात्। यज्ञं विच्छिद्यात्। यज्ञस्कंदेत्। तं निष्
 श्रु पुनर्होतीयात्। यत्रैव स्कंदति। तत एवैनत्तु नर्गच्छति।
 तदेव यादृकीदृक् होतव्यं। ज्ञथान्यादुग्व्या पुनर्होतव्यं। ज्ञ
 नार्त्तं नैवार्त्तं यज्ञस्य निष्करोति ॥५॥ विनारुतस्य यज्ञं विच्छेते ॥३५॥
 यस्याग्निर्होत्रे विच्छिन्ने श्वांतराणावति। रुद्रः खलु वा एषः।
 यदग्निः। यज्ञमन्त्यावर्त्तयेत्। रुद्राय पशून् पिदव्यात्। ज्ञय

रुयं जमानस्यात्। यदपो न्वविच्छिन्नेत्। ज्ञानाद्यमग्नेरापः। ज्ञाना
 द्यमान्यामपि दव्यात्। गार्हपत्याद्गस्माद्वाया इदं विष्णुर्विचक्रमव
 ति वैष्णव्यर्चं हवनीयाव्यस्य यन्मुद्रवेत्। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञो
 नैव यज्ञसंतनोति। जस्मन्नापदमपि वपति शाल्यै ॥६॥ वैदेव्यद
 दितिर्मुच्यति स्तुतिं करोति कशेत्याज्यामपि दव्यामंचत् ॥३॥
 निवारतस्या हवनीयो गार्हपत्यं कामयते। निगार्हपत्यं जाहव
 नीयम्। यस्याग्निमनुदतं सुये नि निमोचति। दर्श एदि रण्य
 प्रवक्ष्य पुरस्ताद्देवत्। ज्ञथानि। ज्ञथानि होत्रं। यदि रण्यं पु
 रस्ताद्देवति। ज्योतिर्वैदि रण्यं ज्योतिरेवैनं पश्यन् ॥३॥

यदग्निं सर्वं ह रत्यथाग्नि होत्रम् ॥ १॥ जागये येनैवैनं प्रणयति
 ब्राह्मणं जावे यउदरेत् ॥ ब्राह्मणं वै सर्वा देवताः ॥ सर्वाग्नि
 रेवैनं देवता निरुद्ध रति ॥ अग्नि होत्रमुपसाद्या तमितो
 रासीत् ॥ व्रतमेव ह तमनुम्रियते ॥ जंतं वा एष जातमनो गच्छति ॥
 यस्ताम्यति ॥ जंतं मे यज्ञस्य गच्छति ॥ यस्याग्निमनुद्धृतं स्तुये
 निमिषोचति ॥ २॥ पुनः समन्यतु होति ॥ जंतं मे वा तं यज्ञस्य
 निष्करोति ॥ वरुणो वा एतस्य यज्ञं गच्छति ॥ यस्याग्निमनु
 दृतं स्तुये निमिषोचति ॥ वरुणं च रं निर्वपेत् ॥ ते नैव ॥ ३६॥
 यज्ञं निष्क्रीणीते ॥ निवा एतस्याह वजीयोगाहं पत्यं कामयते ॥

निगाहं पत्यजाहवनीयं ॥ यस्याग्निमनुद्धृतं स्तुये न्युदेति ॥ च
 त्पुर्गही तमज्यं पुरस्तादरेत् ॥ ३॥ अथाग्निं ॥ अथाग्नि होत्रं ॥
 यदाज्यं पुरस्तादरति ॥ एतद्वाजग्नेः प्रियं व्यास ॥ यदाज्यं प्रिये
 णैवैनं व्यासासमर्चयति ॥ यदग्निं सर्वं ह रत्यथाग्नि होत्रं ॥
 जागये येनैवैनं प्रणयति ॥ ब्राह्मणं जावे यउदरेत् ॥ ब्राह्म
 णो वै सर्वा देवताः ॥ ४॥ सर्वाग्नि रेवैनं देवता निरुद्ध रति ॥
 पराची वा एतस्मै छुंती छुंती ॥ यस्याग्निमनुद्धृतं स्तुये न्यु
 देति ॥ उपाः केतुना लुपता ॥ यज्ञं देवे निरिन्वितं ॥ देवेभ्यो मय्यु मन्त
 मस्वस्वाते हं प्रत्यङ्निबद्याज्येन तु हुयात् ॥ प्रतीची मे वा ॥ ५॥

वासयति। जनि होत्रमुपसाध्या तमितो वासीता। ब्रतमेव हतं पञ्च
 त्रियते। जंतं वा एष ज्ञातनो गच्छति॥५॥ यस्तौ स्यति। जंतं मे यजु
 स्य गच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्यो न्युदेति। पुनः समन्युद्धृतं
 जंतं नैवांतं यज्ञस्य निष्करोति। मित्रो वा एतस्य यज्ञं गच्छति। य
 स्याग्निमनुद्धृतं सूर्यो न्युदेति। मैत्रं च रं निर्वपेत्। तेनैव य
 जं निष्करोति। यस्याहवनीये न्युद्धृतं गार्हपत्य उद्धृतं। ॥६॥
 यद्वाहवनीयमनुद्धृतं गार्हपत्यं मंधेत्। विष्टिं द्यावा ज्ञातव्य
 मस्मै जनयेत्। यद्वा यज्ञस्य वास्तव्यं क्रियते। तदनु रूद्रो वच
 रति। यस्त्वं सर्वं मन्यवस्येत्। वास्तव्यमग्निमुपसासीत। रुद्रोऽस्य पश्येत्।
 लुक् स्यात्

जाहवनीयमुद्धृतं गार्हपत्यं मंधेत्। ॥७॥ इतः प्रथमे जज्ञे जनिः। स्वाद्यो
 ने रयिजातवेदाः। सगायत्रियात्रिष्टुप्नाजगत्या। देवेभ्यो हव्यं ब्रह्म
 लुप्रजानंति। कं दे जिरे वै नः स्वाद्योनेः प्रजनयति। गार्हपत्यं
 मंधति। गार्हपत्यं ब्रजन्वाहिताग्नेः पशवउपतिष्ठते। स यदुद्धृतं
 यति। तदनु पशवोपक्रामति। इधेरधैरमस्य॥८॥ सहसेष्टु न्या
 य। जुर्जे पत्या येत्या येत्याह। पशवो वै रयिः। पशूने वास्मे रमय
 ति। सारस्वतो ब्रह्मैव समिधोतामित्याह। ऋक्सां वै सारस्वता ब्र
 ह्मैव। ऋक्सां न्यामे वै नः समिधो। संम्राडसि विराडसीत्याह।
 इधं तरं वै संम्राड। ब्रह्म विराड्॥९॥ तान्यामे वै नः समिधो। वज्रो
 वै चक्रं। वज्रो वा एतस्य यज्ञं विष्टिनंति। यस्यानो वारधो वां नरापनीयाति।

॥३८॥

आहवनीयमुदाप्यागार्हपत्याहुद्देव। यदग्नेर्पूर्वं ब्रह्म तं पदं
 ते। सूर्यस्य रश्मीनन्वा तताना। तत्र रयिष्ठा मनुसंनरेतं। सनः
 सृजसु मत्या नान बल्येति॥१०॥ पूर्वै रैवा स्य यज्ञेन यज्ञ मनुसं
 तनोति। त्वमग्नेरुप्रयाजसीत्याह। अग्निः सर्वा देवताः देवता
 निरेव यज्ञं संतनोति। अग्नये पथि कृते पुरोडा रामष्टाक पा
 लं निर्वपेत्। अग्निमेव पथि कृतं स्येन मागये येनोपयावति
 । स एवैवं यज्ञियं पंचामपिनयति। अग्नौ दक्षिणा। बहीत्ये
 ष स मध्ये॥११॥ हरत्यथाग्नि होत्रं निमोचति हर देवता
 गच्छन्तु द्वायेन्मये दमस्य बहदिशं हिति न वच॥१२॥ निवेद्य
 वं त्रिणि निमोचति दर्भे एहिर एवमग्नि होत्रं पुनर्वरु एति वा

॥३८॥

रुणं निवा एतस्या म्युदेति चतुर्ह्यहीतमाज्यं यदाज्यं पशच्छ्रवाः
 पुनर्मित्रो मेत्रं यस्याहवनि येनुदा तेगार्हपत्ये यद्वै॥१३॥ यस्य
 प्रातः सवने सोमोतिरिच्यते। माध्यंदिनं सवनं कामयमानो
 न्यतिरिच्यते। गोर्धयति मरुतामिति च यज्येतीषुकुर्वेति हि
 नस्ति वै संध्ययातं। संधीवश्वलुवा एतत्। यत्न व न स्याति रि
 च्यते। यदयदतीषुकुर्वेति। संध्येः शाल्यै। गायत्रं साम न्न व ति
 पंचदशस्तोमः। तेनैव प्रातः सवनं न्रयंति॥१४॥ मरुत्वतीषुकुर्वेति।
 तेनैव माध्यंदिना सवनं न्रयंति। होतुः च मसमन्वन्नयते।
 होतान्नुक्तं सति। मध्यत एव यत्नं समादध्याति। यस्य माध्यं

॥३०॥

दिने सवने सो मोति रिच्यते। उादित्यं रती य सवनं कामयमानो
 न्यतिरिच्यते। गौरि वीत ५ साम नवति। उतिरिक्तं वै गौरि वी
 तं। उतिरिक्तं य सवनस्यातिरिच्यते ॥२॥ उतिरिक्तस्य कां लै
 । ब एम हा ५ उतिरिक्तं यति कुर्वति। यस्तै वा दित्यस्य सवनस्य का
 मेनातिरिच्यते। तेनै वे नं कामेन समर्पयति। गौरि वीत ५ साम
 नवति। तेनै व माध्यं दिना सवनं न्ययति। सप्त दश स्तोमः। तेनै
 व रती य सवनं न्ययति। होतुः श्रम समन्वयंते। होतानुश्रुति
 ॥३॥ मध्यं एव यज्ञ ५ समादधाति। यस्त रती सवने सो मोति रिच्ये
 त। उक्थ्यं कुर्वीत। यस्तोक्थ्यतिरिच्ये त। उतिरात्रं कुर्वीत। यस्याति
 रात्रेतिरिच्यते तल्लै दुःश्रानं। यज्ञमानं वा एत स सवनं साध्यंति।

॥३०॥

ब्रह्मा मजवति। ब्रह्मा इमां लोकां लोको दोरा। बर्हिताः पशवः। ब्रह्म ते वा
 स्ते पश्वो दोराः। विपिविष्टवतीं प्रकुर्वति। विपिविष्टो वै देवानां पुष्ट
 म्। पुष्ट्यै वेन ५ समर्पयति। होतुः श्रम समन्वयंते। होतानुश्रुति
 ॥४॥ मध्यं एव यज्ञ ५ समादधाति ॥४॥ यतिसवनस्यातिरिच्यते ५
 सति द्वावराष्टौ च ॥५॥ एकैको वै जानता यामिं दूः। एकं वा एता वि
 श्वमनिस ५ सुनुतः। यो द्वौ स ५ सुनुतः। प्रजापतिवो एष वित्तायते। य
 द्यज्ञः। तस्य ज्ञावा णो दंताः। अन्यत रं वा एते स ५ सुन्यतो निर्बलमति
 । पूर्वो णो पशून्मा देवता इत्याहुः। पूर्वो पशून्मा देवो यन्मवति। एति
 वं त्याज्या निज वं त्याजि जित्ये ॥१॥ मरुत्वतीः प्रतिपदः। मरुतो वै देवान्
 मपराजित मायतनं। देवानां मे वापराजित ज्ञानं येन ते। उने

बहुद्वंशतरे जवतः। इयं वा वरयं तरम। जसौ बहुव। आन्यामे
 वै नमंतरेति। वाचश्च मनसश्च। प्राणश्चापानाञ्च। दिवश्च पृथिव्या
 च्छ॥२॥ सर्वस्मादिता देयात्। जनिवर्त्तौ ब्रह्मसामं नवति। सुवर्गस्य
 लोकस्याजि वये। जनिजिद्ववति। सुवर्गस्य लोकस्याजिजित्ये। वि
 श्वजिद्ववति। विश्वस्यजित्ये। यस्य नृया ५ सो यज्ञक्रतव इत्याहुः
 । स देवता ब्रह्म इति। यद्यग्निः सोमः सोमः परस्तास्यात्॥३॥ उक्थं
 कुर्वीता यद्युक्थस्यात्। जतिरात्रं कुर्वीता यज्ञक्रतुमिरे वास्यदे
 वतावद्वे। यो वै छंदो निरजि नवति। सस्य सुन्य तो रजि नवति। संवे
 शा यत्नो पवेशयत्येत्याहुः। छंदो ५ सिधे संवेश उपवेशः॥४॥ छंदो जिदेना
 स्य छंदो ५ स्याजि नवति। इष्टमौ वात्र दिना मव्ययुः॥४॥ इष्टमः सनुवे

सर्वोर्ध्वः क्षीयते। प्राणपानौ मृत्योर्मापातमित्याहुः। प्राणपानयोरे
 वप्रयते। प्राणपानौ मासा हासिष्टमित्याहुः। नैनं पुरायुषः प्राणपा
 नौ जिहितः। जर्णि वा एते नियंति। एषां दीक्षितानां प्रमीयते। तं य
 दवर्ज्युः॥५॥ क्रूरकलामि वैषालो कस्यात्। आहरदहेति ब्रूयात्।
 ॥५॥ ईदृशेण तो वेद्ये निव्याय। सर्वशक्षियात्रभिस्तुयुः। इ
 यं वै सर्वलो रक्षी। जस्या एवैनं परिददति। व्यर्द्धं वदित्याहुः।
 यत्कृतमननु कस्तमिति। होप्रथमः प्राचीना बीती माजी लीयं च सी
 यात्। यामोरनुबु नंन्। सर्वशक्षीनां कीर्तयेत्। उजयो देवैनं लो
 कयोः परिददति॥६॥ जथोद्युवंत्येवैनं। जथो न्ये वास्मै हवते। जि
 पदियंति। त्रय इमे लोकाः। एन्य एवैनं लोके न्योद्युवते। जिः पुनः

परि यंति। अ द सं पद्यंते। षड्वाक्त्र लवः। ऋतु नि रे वै नं द्यु व ते। अग्ना
 त्वा य ५ पि प व स र्द ति प्रति प द कु री रं न। र थ त व स मौ षा ५ स्तो
 म स्या द। आ यु रे वा स द द्य ते। अथो पा म्ना न मे व वि ज ह तो यंति
 ॥७॥ अग्नि जि त्थे दधि व्या ष्ठ स्या द द्य र्थं द्यु या श्लो क योः परि द द ति कु
 री र ५ स्त्री णि च ॥ ६ ॥ अरु र्थे ए त स्मा द णि क त्वा प त्त वो वी र्य म प
 का मंति। य स्य य पो वि रो ह ति। त्वा ष्ठं ब हु रू प म्ना ल जे त। त्वा ष्ठे रू
 पा ण मी शो। य ए व रू पा ण मी शो। सो ष्म न्ये स वि र्यं य कृ ति। ना स्मा त्वा
 वो वी र्य म प का मंति। आग्नि वा ए ते नि यंति। ये षां दी क्षि ता ना मग्नि
 रु द्वा य ति ॥ १ ॥ अ द ह व नी य उ द्वा ये त्। य नं मं धे त्। वि क्षि द्या त्।
 जा त व्य म स्मै ज न ये त्। य द ह व नी य उ द्वा ये त्। आग्नी द्या उ द रे त्।

य दग्नी द्या उ द्वा ये त्। गार्ह प त्या द्वा उ द रे त्। य द्वा ह प त्त उ द्वा ये त्। अ त ए व
 पु न मं धे त्थे ॥ २ ॥ अ त वा व स नि ल य ते। य त्र ख लु वै नि ली न मृ त्त मं प रं य
 ति। त दे न मि षं ति। य स्मा द्वा रो रु द्वा ये त्। त स्या र णी कु री त्। कु मु क म पि कु
 री त्। ए षा वा अग्नेः प्रि या त न्स्। य कु मु कः। प्रि य यै वै नं त नु वा स म र्द य ति
 । गार्ह प त्य म य ति ॥ ३ ॥ गार्ह प त्या वा अग्ने र्यो निः स्वा दे वै नं यो नै र्ज न य ति
 । ना स्मै जा त व्यं ज न य ति। य स्य सो म उ प द वे त्। सु व र्ण ५ हि रं ए यं दे द्या
 वि क्षि द्या। ऋ जी षे ए य द्यु नु या त्। जु हु या द न्य त्। सो म मे वो नि षु णे ति।
 सो मं जु हा ति। सो म स्य वा अग्नि ष य मा ण स्य प्रि या त न्स् रु द का म त्। ॥ ४ ॥ त
 सु व र्ण ५ हि रं ए य म ज व त्। य सु व र्ण ५ हि रं ए यं कु र्वे ति। प्रि य यै वै नं त
 नु वा स म र्द यं ति। य स्या क्री त ५ सो म म प ह रे यः। क्री णी या दे व नै व

ततः प्रायश्चित्तिः। यस्य क्रीतमपहरेयुः। जादरा^५श्च फाल्गुनानि चानिष्ठ
 पु यात्रा गा यत्रीय^५ सोममाहरत्। तस्य यो^५ष्ठः पशपतत्॥५॥ तज्जाद
 राज्ञ वन्। इदं वृत्रमहन्। तस्य वल्कः पशपतत्। तानि फाल्गुनान्य
 त्र वन्। पशवो वै फाल्गुनानि। पशवः सोमो राजा। यदा दारा^५श्च
 फाल्गुनानि चानिष्ठ एति। सोममेव राजानमनिष्ठ एति। श्रुते
 न प्रातः सवने श्रीणी यात्रा दद्यात् सव्यं दिने॥६॥ नीतमिष्ट एतत्
 यस्य सवने। जग्निष्टोमस्य सव्या द्रुथं त रसा मा। य एव विजो वतास्तुः।
 त एनं याजयेयुः। एकां गां दक्षिणं दद्यात्तेन्य एव। पुनः सोमं ॥४२॥
 क्रीणी यात्रा यज्ञेनैव तद्यज्ञमिष्टुति सैव ततः प्रायश्चित्तिः। सर्वाज्यो
 वा एष देवताज्यः सर्वेज्यः पृष्ठेज्य उतात्मानमागुरते। यः सत्राय गुरते।

एतावान्बलु वै पुरुषः। यावदस्य वित्तं। सर्ववेदसेनयजेता। सर्व पृ
 ष्ठोस्य सोमस्यात्। सर्वाज्य एव देवताज्यः सर्वेज्यः पृष्ठेज्य उतात्मा
 नं निष्क्रीणिते॥७॥ उदायति सं येनं यत्नक्रा मसरा पतन्मध्यं दि
 नं जागुरते पंचच॥७॥ पवमानः सुवर्जनः। पवित्रे एव विचरिषिः।
 यः पोतास पुनातु मा। पुनंतु मा देवजनाः। पुनंतु मनवो विद्या। पु
 नंतु विश्वजायवः। जातवेदः पवित्रवत्। पवित्रे ए पुनाहि मा। इ
 त्ते ए देवकी द्यवजग्ने क्रत्वा क्रत्वा १ रन्तु॥१॥ यत्ने पवित्रमर्चिषि। इ
 ग्ने विततमंतरा। ब्रह्म तेन पुनीमहे। उनाभ्यां देवसवितः। पवित्रे
 ए सवेन च। ईदं ब्रह्म पुनीमहे। वैश्वदेवी पुनती देव्या गात्रा यज्ञे
 जह्मीस्तु वो वित पृष्ठाः। तया म दंतः सव्यमाद्येष्टु। वयं^५स्यामपत

योरयीणां ॥२॥ वैश्वानरो रत्रिभिर्मा पुनातु। वातः प्राणेनेषिरेमयो
 नः। द्यावापृथिवीपयसा पयोभिः। क्रतावरी यज्ञियेमा पुनीताम्।
 वहद्भिः सवितरुभिः। वर्धिष्वैर्देवमन्मभिः। जग्नेदक्षे पुनाहि मा।
 येन देवाज्जपुनता। येनापो दिव्यं कृताः। तेन दिव्येन ब्रह्मणः ॥३॥
 इदं ब्रह्म पुनीमहे। यः पावमानो रव्येति। ऋषिभिः संवृतं रसं
 सर्वं स एतमश्नाति। स्वदि तं मान रिश्वना। पावमानो र्येज्यो
 ति। ऋषिभिः संवृतं रसं। तस्मै सरस्वती दुहे। क्षिरं स विभु ॥४॥
 व्यदकं। पावमानो र्यस्य यनीः ॥४॥ सुदु घाहि पयस्वतीः। ऋषि
 भिः संवृतो रसः। ब्राह्मणेष्टमत्तं हि तं। पावमानो दिवा तु नः।
 इमं लोकमथोज्जु। कामाक्षमर्थयंतु नः। देवी देवैः समाहृताः।

पावमानो र्यस्य यनीः। सुदु घाहि पयस्वतीः। ऋषिभिः संवृतो रसः ॥
 ॥५॥ ब्राह्मणेष्टमत्तं हि तं। येन देवाः पवित्रेणा। आत्मानं पुनते
 सदा। तेन सह स्रज्या रंणा। पावमान्यः पुनंतु मा। प्रजापत्यं प
 वित्रं। कतो द्यामत्तं हि र एमयं। तेन ब्रह्म विदो वयं। पुतं ब्रह्म पुनी
 महे। इन्द्रः सुनीती सह मा पुनातु। सोमः स्वस्यावरुणः समीच्या।
 यमो राजा प्रमणभिः पुनातु मा जातवेदो मोर्जयं व्यापुनातु ॥
 जगुरयीणां ब्रह्मणस्वस्य यनीः सुदु घाहि पयस्वतीः। ऋषिभिः
 संवृतो रसः पुनातु त्रीणि च ॥८॥ प्रजावै सत्रमासतं तं पशुप्यमान
 ज्जुह्वतीः। देवाज्जपयं चमसं च तस्य पूर्णं स्वयां। तमुपो इतिष्ठ
 तमज्जुह्वतु। तेनार्थमासतुर्जं मवाकं व्यत। तस्मादर्थमासे देवा

पितरोपयं च मसं हतस्य पृष्टं स्वयं॥ तमुपो द तिष्ठं त मनु ह
 तेन सासृज्ज म वारुं द्य ता तस्मान्मासि पितृभ्यः क्रियते॥ मनुष्याज्ज
 पयं च मसं हतस्य पृष्टं स्वयं॥ १॥ तमुपो द तिष्ठं त मनु ह
 वुः॥ तेन द ई मूर्ज म वारुं द्य ता तस्मादि रं न्हो मनुष्येभ्य उ प हि
 यते॥ प्रातश्च सायं च॥ पशवोपयं च मसं हतस्य पृष्टं स्वयं॥
 तमुपो द तिष्ठं त मनु हवुः॥ तेन त्रयी मूर्ज म वारुं द्य ता तस्मात्रि
 रं न्हः पशवः प्रेर ते॥ प्रातः संगवे सायं जसुराजपयं च मसं ह
 तस्य पृष्टं स्वयं॥ २॥ तमुपो द तिष्ठं त मनु हवुः॥ तेन सं व ह
 रतुर्ज म वारुं द्य ता ते देवा जमन्य ता जमी वा इ द म ज व न्
 यद यस्म इ ति॥ त ए ता नि चा तु मी स्थान्य पयं न्॥ ता नि नि श व पं न्॥

तेरे वैषां ता मूर्ज म व ज ता ततो देवा ज न व न्॥ प रा सु राः॥ ३॥ य द्य ज
 ते॥ या मे व दे वा तु र्ज म वारुं द्य ता तां ते ना व रुं द्ये॥ य पितृभ्यः क रो ति॥
 या मे व पित र तु र्ज म वारुं द्य ता तां ते ना व रुं द्ये॥ य द व स ये न
 ह र ति॥ या मे व मनुष्या तु र्ज म वारुं द्य ता तां ते ना व रुं द्ये॥ य द हि
 णं द दा ति॥ ४॥ या मे व पशव तु र्ज म वारुं द्य ता तां ते ना व रुं द्ये॥ य द
 तु र्मि स्थै र्ज ते॥ या मे वा सु रा तु र्ज म वारुं द्य ता तां ते ना व रुं द्ये॥ ज व
 त्या म ना॥ प रा स्य ज्ञा त व्यो न व ति॥ वि र जा वा ए षा वि क्रो तिः॥ य
 चा तु र्मि स्थानि॥ वै श्व दे वे ना सिं लो के प्र त्य तिष्ठ त्॥ ५॥ ब रु ए
 प्र षा से रं त रि षे॥ सा क मे धै र मु षिं लो के॥ ए ष ह त्वा वै त स वे न
 व ति॥ य ए व वि द्वांश्चा तु र्मि स्थै र्ज ते॥ मनुष्याज्ज पयं च म

संयतस्य पृष्टं स्वदीप्या मसुराजपश्यं च मसंयतस्य पृष्टं स्वदीप्या
 मसुराद दाल्यतिष्ठत्वारिच॥७॥ अग्निर्वीरसंवल्लरः। आदित्यः
 परिवल्लरः। चंद्रमा इदं वल्लरः। वायुरनुवल्लरः। यद्वैश्वदेवेन
 यजते। अग्निमेव तल्लं वल्लरमाप्नोति। तस्माद्वैश्वदेवेन यज
 मानः। संवल्लरीणां स्वस्ति माशास्त इत्याशासीत। यद्वैश्वदेवेन
 यजते। आदित्यमेव तल्लं वल्लरमाप्नोति॥९॥ तस्माद्वै
 श्वदेवेन यजमानः। परिवल्लरीणां स्वस्ति माशास्त इत्याशा
 सीत। यत्ना कमेद्यैर्यजते। चंद्रमसमेव तदिदं वल्लरमाप्नोति॥
 तस्मात्ता कमेद्यैर्यजमानः। इदं वल्लरीणां स्वस्ति माशास्त इत्या
 शासीत। यद्वैश्वदेवेन यजते। देवानेव तदन्ववस्यति। अथवा

अथवायुश्चानुवल्लरश्चाग्नीतावुच्छिष्येते। यकुनासीरीये एयजते
 ॥२॥ वायुमेव तदनुवल्लरमाप्नोति। तस्मात्कुनासीरीये एयजमानः।
 अनुवल्लरीणां स्वस्ति माशास्त इत्याशासीत। संवल्लरं वा एष ईस
 तीत्याहुः। यश्चाबुमस्यैर्यजते। एष हव्ये संवल्लरमाप्नोति। य
 एव विद्वांश्चाबुमस्यैर्यजते। विष्णवे वाः समं यजता तेग्निमेवा
 यजंत। त एतं लोकमजयन्॥३॥ यस्मिन्नग्निः। यद्वैश्वदेवेन य
 जते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिन्नग्निः। अग्नेरेव सायुस्यमुपैति
 यद्वैश्वदेवेन यजते। अथ संवल्लरस्य गृहपतिमाप्नोति। य
 दसंवल्लरस्य गृहपतिमाप्नोति। अथ सहस्रयाजिनमाप्नोति।
 यदा सहस्रयाजिनमाप्नोति॥४॥ अथ गृहमेधिनामाप्नोति।

॥४६॥

यदाग्रहमेव्यिनमान्योति। जथाग्निर्न वति। यदाग्निर्न वति। ज
 थगोर्न वति। एषा वै वैश्वस्य माता। एतद्वा एतेषा मवम। ज
 तोतोवउत्तराणिश्रेयाः सिन्नवति। यद्विष्णवे वा समर्थजता तद्दे
 श्वदेवस्य वैश्वदेवत्वम्॥५॥ जथादित्योवरुणः राजानंवरुणप्र
 ध्यासे रयजता। स एतं लोकमजयन्। यस्मिन्नादित्यः। यद्वरुण
 प्रध्यासे रयजते। एतमेवलोकंजयति। यस्मिन्नादित्यः। जदित्यस्यै
 वसायुज्यमुपैति। यदादित्योवरुणः राजानंवरुणप्रध्यासे र
 यजता। तद्वरुणप्रध्यासानांवरुणप्रध्यासत्वं। जथसोमो राजा
 दाक्षिणाकमेधेरयजत॥६॥ स एतं लोकमजयन्। यस्मिन्
 द्रमाविजाति। यस्माकमेधेरयजते। एतमेवलोकंजयति। यस्मि
 ५श्चद्रमाविजाति। चद्रमस्यैवसायुज्यमुपैति। सोमो वै चंद्रमाः॥

॥४६॥

॥४७॥

एष ह वै साक्षात्सोमं प्रयति। य एवं विद्वासाकमेधेरयजते। यस्तोमश्च
 राजा दाक्षिण्यसमेधेत॥७॥ तस्माकमेध्यानां साकमेधत्वम्। जथा
 नवः पितरः प्रजापतिं पितरं पित यज्ञेनीयजता। त एतं लोकमजय
 न्। यस्मिन् नवः। यद्विषणवे वा समर्थजता तद्दे
 श्वदेवस्य वैश्वदेवत्वम्॥८॥ जथा दित्योवरुणः राजानंवरुणप्र
 ध्यासे रयजता। स एतं लोकमजयन्। यस्मिन्नादित्यः। यद्वरुण
 प्रध्यासे रयजते। एतमेवलोकंजयति। यस्मिन्नादित्यः। जदित्यस्यै
 वसायुज्यमुपैति। यदादित्योवरुणः राजानंवरुणप्रध्यासे र
 यजता। तद्वरुणप्रध्यासानांवरुणप्रध्यासत्वं। जथसोमो राजा
 दाक्षिणाकमेधेरयजत॥९॥ स एतं लोकमजयन्। यस्मिन्
 द्रमाविजाति। यस्माकमेधेरयजते। एतमेवलोकंजयति। यस्मि
 ५श्चद्रमाविजाति। चद्रमस्यैवसायुज्यमुपैति। सोमो वै चंद्रमाः॥

इति जीवन्वा एष क्रतुन येति। यदि वसंता प्रसीयते। वसंतो न वति।
 यदि ग्रीष्मो ग्रीष्मः। यदि वर्षा सुवर्षाः। यदि शरदि शरत्। यदि हेमन्त
 मेतः। क्रतुर्जीवन्वा स वसंत मयेति। स वसंतः प्रजापतिः। प्रजापति
 र्वा वै षः॥१०॥ परिवसंतमान्योति शुभासीरीये ए यजते जयस्तु
 याजिन मान्योति वैश्वदेवत्वस्तु क मेवै र यजंत समेयं त पि
 त्व यजत्वेन यति यस्मिन्वा यु है मेतस्तीति व॥१०॥ उ ज ये शु व
 सु रा म सु द स्थानि वै यस्य प्रातः स व न ए कै को सु र्ये पवं माने
 प्रजा वै सत्र मा स ताग्नि र्वा वसंत स रो दश॥ उ ज ये वा उ द स्थानि
 स वाग्नि र्मध्य तो त्र वा ब ब्राह्मणे ध य म ह मे धि न द्वा द ष तिः॥११॥
 ॥श्री॥ हरि हि उं म॥ जग्नेः वतिकाः। कुक्कं परस्ताद्व्योति र वस्तात्। प्र
 जापते रो हि णी। जा पः परस्ता दौ ष य यो वस्तात्। सो मस्य न्वका वितत नि।

परस्ता द्यं तो वस्तात्। रु द स्य बा हू। म ग य वः परस्ता दि क्षा रो व
 स्तात्। अदि लो पु न र्व स्त। वातः परस्ता द्वा द म व स्तात्॥१॥ इ ह स्य ते सि ष्यः।
 जु क्त तः पर स्ता द्वा न माना जु व स्तात्। स पर्वा मा श्रे षाः। जु ष्या ग
 छं त परस्ता द्वा न न त्यं तो व स्तात्। णि त एां म स्थीः। रु द तः पर
 स्ता द्वा प ज र्वा व स्तात्। ज र्य माः पूर्व फ ग्लु नी। जा या पर स्ता द्वा
 प नो व स्तात्। न ग स्तो न रे। व ह त वः पर स्ता द्वा द माना जु व स्तात्।
 ॥२॥ दे व स्य स वि लु र्ह स्ताः। प्र स वः परस्ता स नि र व स्तात्। इ द्र स्य मि
 त्रा। क्र तं परस्ता स न्य म व स्तात्। वा यो नि ष्या व्रे त तिः। परस्ता द्वा
 सि दि र व स्तात्। इ द्राग्नि यो वि क्षा रे। यु गा नि परस्ता कृ ष मा णा
 जु व स्तात्। मि त्र स्या न्नु रा द्याः। ज न्य रो ह परस्ता द्वा रु द म व
 स्तात्॥३॥ इ द्र स्य रो हि णी। मृ ए परस्ता स्ती ति मृ ए दे व स्तात्। मि त्र

॥४८॥

त्वे मूलवर्हणी॥ प्रतिजंजं नः परस्तास्रतिष्ठ एंतो वस्तात्। जपो य
 वज्रपाठाः॥ वचं परस्तास्रमिति रवस्तात्। विष्णवे वां देवाना
 मुत्तराः॥ जजिज यत्तरस्तादजिजित मवस्तात्। विष्णोः श्रो एण पृ
 ठमानाः॥ परस्तासंथाजवस्तात्॥४॥ वस्तना ५ अविष्ठाः॥ मृतं
 परस्तात् तिरवस्तात्। इन्द्रस्य शतजिषुक। विष्णव्यचाः परस्ता
 द्विष्वदिति रवस्तात्। जजस्ये क पदः पूर्वोष्ठ पदाः॥ वैष्णानरं
 परस्ताद्वैष्णवसवमवस्तात्। जहे बुद्धि यस्थोत्तरं। जजिषि चंत
 परस्तादजिषु एंतो वस्तात्। पक्षो रेवती। गावः परस्तादहाज
 वस्तात्। जजिषि नो रश्च्युजो। गामः परस्ताहेनावस्तात्। यमस्या
 पञ्चरणीः॥ जपकर्षतः परस्तादपव ह नो वस्तात्। पृणी पश्चाद्योत
 देवजिद्वयः॥५॥ जा ६ मवस्तादहमानाजवस्तात् दय्या रूठमवस्ता

॥४८॥

वि०

संथाजवस्तादहाजवस्तासंचच॥१॥ यक्ष एनक्षत्रं। तद्वद्वीतोपल
 षं। यदा वैस्वर्य उदेति। जथनक्षत्रं जैति। यावतितत्रस्वर्यो गच्छेत्।
 यत्र जचंन्य पश्येत्। तावतिकुर्वीत यत्कारि स्यात्। पुण्या ह एव कु
 रते। एव ५ ह वै यज्ञे च च तद्युग्मे च माह्व्या निरवसायुयां च
 कार॥१॥ यो वै नक्षत्रियं प्रजापतिर्वेद। उमथो रे नलो कथो विदुः॥ इह
 एवास्थ हस्तः॥ चित्रा शिरः। निष्याहृदये। उरु विशाखे। प्रतिष्ठान्त
 र्याः॥ एष वै नक्षत्रियः प्रजापतिः। एषे वै वेदो उमथो रे नलो कथो वि
 दुः॥२॥ जस्मि ५ म्ना मुनि ५ म्ना या कामयेत दुहितरं प्रिया स्यादिति
 तानिष्यायां दद्यात्। त्रियै व नवति। नेवतु पुनरागच्छति। जजि जि
 न्नामनक्षत्रं। उपरिष्ठादवाठानां। जवस्ताहो एण्ये। देवा सुशंस
 यत्तजा संन्य। ते देवास्तस्मिन्क्षत्रेभ्यज यत्॥३॥ यदभ्यज यन्त

॥४७॥

तदजिजितेजिजित्वा यं कामयेतानमज्जयंजयेदिति तमेतस्मिन्क्षेत्रे
 यातयेत्वा जनपथं यमेवजयति पापं शंजितमिव तु प्रजापतिः प
 म्भनसृजता तेन क्षत्रं नक्षत्रं पातिष्ठता ते समावंत एवात्र व
 न्ना ते देव तीक्ष्ण पातिष्ठत ॥४८॥ ते देवत्या प्राजवन् तस्माद्देवत्या
 पश्मनां कुर्वीता यत्किंचावाची नक्षत्रा मावा प्रैवजवन्ति सलितं वा
 इदमंतरासीत् यदंतरा तत्तारकाणां तारकात्वा यो वा इह य
 जते जमृक्षसक्तो कंनक्षते तन्क्षत्राणां नक्षत्रत्वं ॥४९॥ देववत् हवि ॥४९॥
 नक्षत्राणि ॥ गणवं वेदा गृह्ये वज्रवति यानि वा इमानि पृथिव्या
 स्थित्राणि तानि नक्षत्राणि तस्माद्दक्षिणानामक्षेत्रे नावस्थे
 न्नयजेत यथा पापा हेतुं कुरुते तादृगेव तत् देव नक्षत्राणि वज्रानि ॥

॥५॥ यमनक्षत्राण्यानि वृत्तिकाः प्रथमं विशाखे उत्तमं तानि देव
 नक्षत्राणि ॥ जम्बूशब्दाः प्रथमं जपमरणीरुत्तमं तानि यमनक्ष
 त्राणि ॥ यानि देव नक्षत्राणि तानि दक्षिणेन परिच्यंति यानि
 यमनक्षत्राणि ॥७॥ तान्युत्तरेण जम्बूषामशस्तेति तदम्बुश
 ब्दाः ज्येष्ठमेषामवस्थिमेति तज्येष्ठ्या मूलमेषामवस्थामेति ॥
 तन्मूलं बर्हणी यन्नासहंता तदषाढा यदश्लो एव ॥८॥ तस्या
 णा यदश्लो एव तस्य विष्ठा यकृतमग्निवज्रं तस्य तजिव
 का प्रोष्ठपदे वदयकृतं तरे वस्या मरुवंता जम्बूजो रयंज
 ता जपमरणीष्यपावहंवा तानि वा एतानि यमनक्षत्राणि ॥
 यान्येव देव नक्षत्राणि ते शुक्रवीतयत्काशीस्यात् पुण्याहपत्रकरो

॥५०॥

॥७॥ चकारैवं वेदो न यथोरे नं लोके यो विदु रजन येन रे वती
 मुपातिष्ठं तनक्षत्रं मन्वा नि यानि यमनक्षत्रा एव शो एव मन
 क्षत्राणि त्रीणि च ॥२॥ देवस्य सवितुः प्रातः प्रसवः प्राणः वरुणस्य सा
 यमास वोपानः यत्प्रतीचीनं प्रातस्तानात् प्राचीनं संगवात् ततो
 देवाज्जनिष्टां निरमिमता तत्तदा नवीर्धे निर्मर्गः मित्रस्य संगवः
 तत्तु एयं ते जस्य हः तस्मात्तर्हि पशवः समायेति यत्प्रतीचीनं संग
 वात् ॥१॥ प्राचीनं मय्यदिनात् ततो देवा उक्थं निरमिमता तत्तदा
 नवीर्धे निर्मर्गः ब्रह्मस्य ते मय्यदिनः तत्तु एयं ते जस्य हः तस्मात्त
 र्हि तेहिः षं त पति यत्प्रतीचीनं मय्यदिनात् प्राचीनमपराह्णात् ॥५॥
 ततो देवाः षोडशिनं निरमिमता तत्तदा नवीर्धे निर्मर्गः ॥२॥ जेगस्या

पराह्णात् तत्तु एयं ते जस्य हः तस्मात्तर्हि पशवः समायेति यत्प्रतीचीनं मपराह्णात् प्राचीनं सायात् ततो देवाज्जनिष्टां
 निरमिमता तत्तदा नवीर्धे निर्मर्गः वरुणस्य सायं तत्तु एयं ते ज
 स्य हः तस्मात्तर्हि नान्यं तं वदेत् ॥३॥ ब्राह्मणे वाज्जष्टा विदुः शो नक्ष
 त्राणां समानस्योक्तः पंच पुंण्या नि नक्षत्राणि चत्वार्यंशो लानि तानि
 नवा यच्च परस्तान् नक्षत्राणां यच्च वस्तात् तान्येकादश ब्राह्मणे द्वा
 दशः पंच विंशतिं वस्तुं व्रतं चरति संवत्सरे ऐवा स्य व्रतं गुप्तं न
 वति समानस्योक्तः पंच पुंण्या नि नक्षत्राणि चत्वार्यंशो लानि तानि
 नवा जाग्नेयी ब्राह्मिः ऐंद्रमहः तान्येकादश जादित्यो द्वादशः पंच
 विंशतिं वस्तुं व्रतं चरति संवत्सरे ऐवा स्य व्रतं गुप्तं न वति ॥४॥

संगवाहोउत्रिनंनिरमिमततत दानवीर्य निर्मागोव देववतिरम
 नस्याहः पंच पुं एयानि न क्षत्रा एयष्टाच॥३॥ ब्रह्मवादिनोवदति
 कतिपात्राणि यशंव हंति ति। त्रयो दशेति ब्रयाव। सयब्रुयाव। कस्त
 निरमिमीतेति। प्रजापतिरिति ब्रयाव। सयब्रुयाव। कृतस्तानि नि
 रमिमीतेति। ज्ञात्मन ईति। प्राणोपानाया मेवोपाश्चतयीमो नि
 रमिमीत॥१॥ व्यानाहु पाश्च सुवनं। वाचे ए देवा यवा दक्षकल
 न्यामैत्रावरुण। सोत्रादश्विन। चक्षुषकुक्रो मथिनो। जासनुजा
 ग्रयण। जंगे न्यउकया। जायुषोयुव। प्रतिष्ठाया कृत पात्रो य
 जंवाव तं प्रजापतिर निरमिमीतासनिर्मितो नाद्वियत समन्व
 यत। स एतान् प्रजापतिरपि वापान पश्यत्। तं निरवपत्। तं

सयज्ञमप्यवपत्। यदपि वापा जवंति। यज्ञस्य च त्वाज्जसं कृया
 य॥२॥ उपाश्चतयीमो निरमिमीतामिमीत षड्॥५॥ कृतमेव प
 रमेशि। कृतं नाल्येति किंचन। कृतं सुष्ठु द्वाहितः। कृतं नमिनि
 यश्चित। जगिस्तिग्मेन शोचिषा। तपजा क्रांत मुक्तिहा। शिर
 स्तापस्याहितं। वैश्वानरस्य तेजसा। कृतं नास्य निवर्त्तये॥१॥
 तपसास्यानुवर्त्तये। शिवेनास्यापवर्त्तये। शग्मेनास्याजि
 र्त्तये। तदृतं तत्सत्यं। तव्रतं तच्छ्रेयं। तेन शक्यं तेन शक्य
 सं। यद्दुर्मः पर्यवर्त्तयत्। जंतान्यथिव्यादिवः। जगिरीश
 नबंजसावरुणोप्यति निरुह॥२॥ इदं मरुद्भिः सखिभिः सहा
 जगिस्तिग्मेन शोचिषा। तपजा क्रांत मुक्तिहा। शिरस्तपस्याहितं।

सत्ये
नपति
वर्त्तये

वैश्वानरस्य तेजसा ऋतेनास्य निवर्त्तये। सत्येन परिवर्त्तये।
 तपसा स्यान्नवर्त्तये। शिवेनास्योपवर्त्तये। शमेनास्य निव
 र्त्तये॥३॥ तदृतं तत्सत्यं। तद्वृतं तत्तुकेयं। तेन शकेयं तेन श
 व्यासं। योज्ञस्याः पृथिव्या स्त्वचि। निवर्त्तयत्योषधीः॥ अग्निरीक्षा
 नङ्गजसा वरुणोऽप्यतिभिः सह। इन्द्रो मरुद्भिः सखिभिः सह। अ
 ग्निस्तिग्मेन शोचिषा तपजा क्रौंतमुच्छिह॥४॥ शिरसो पस्याहि
 तं। वैश्वानरस्य तेजसा ऋतेनास्य निवर्त्तये। सत्येन परिवर्त्त
 ये। तपसा स्यान्नवर्त्तये। शिवेनास्योपवर्त्तये। शमेनास्य निव
 र्त्तये। तदृतं तत्सत्यं। तद्वृतं तत्तुकेयं। तेन शकेयं तेन श
 व्यासं॥५॥ एकं मासमुदहृजत्वा परमेष्ठी प्रजाभ्यः। तेनाज्ञो मह
 जावहव्यज्जते मर्त्याभ्यः। प्रजामनु प्रजायसे। तदुत मर्त्यामृतं।

येन मासाज्यर्था मासाः॥ ऋतवः परिवत्तराः॥ येन ते ते प्रजापते। इ
 जानस्य न्यवर्त्तयन्॥६॥ तेनाहमस्य ब्रह्मणः। निवर्त्तयामि जीवसे।
 अग्निस्तिग्मेन शोचिषा तपजा क्रौंतमुच्छिह। शिरसो पस्याहितं।
 वैश्वानरस्य तेजसा ऋतेनास्य निवर्त्तये। सत्येन परिवर्त्तये।
 तपसा स्यान्नवर्त्तये। शिवेनास्योपवर्त्तये। शमेनास्य निवर्त्तये।
 तदृतं तत्सत्यं। तद्वृतं तत्तुकेयं। तेन शकेयं तेन श
 व्यासं॥७॥ परि वर्त्तये सह निवर्त्तयत्तुकिं हारा व्यासं न्यवर्त्तयन्नुपवर्त्तये
 चत्वारिच॥८॥ देवा वै यद्यज्ञं कुर्वता तदसुराजं कुर्वता ते सुरा
 उच्यं पृथेज्योना पश्यन्। ते के जानते वपंत। जथस्मभूणि। अ
 थोपपक्षो। ततस्ते वांचजायन्। पुरा जवन्। यस्यैवं वपन्ति।
 जावाडेति॥९॥ अथोपरै वज्रवति। जथ देवा उच्यं पृथेज्योप

ज्यन्। तउ पपक्षा वगे पै वे त। जयश्मश्रुणि। जय के शान्। त तसे
 न वन्। सुवर्ग लोक मायन्। यस्थैवं वपंति। न वत्यात्मन। ज
 यो सुवर्ग लोक मेति ॥२॥ जयै तन्मनुर्व प्रमिथुन मपुत्र्यत्
 सश्मश्रु एमेव प त। जयो पपक्षो। जय के शान्। त तो वै स
 प्राजा य त प्रज या पशु निः। यस्थैवं वपंति। प्र प्रज या पशु निमि
 थु नैर्जायते। दे वासुराः संयत्ता जा संन्। ते सं वत्स रे व्या यच्छं
 ता तान् दे वाश्चा तु मीस्थै रे वा नि प्रा युज त ॥३॥ वैश्व दे वे न ॥५३॥
 चतु रो मा सो वंज ते इ रा जानः। तां ऋषि नि चा व र्त्त य त परि
 च। व रु ए प्र घा सैश्च त रो मा सो वंज त व रु ए रा जानः। ता
 ऋषि नि चा व र्त्त य त परि च। सा क म द्यैश्च त रो मा सो वंज त
 सो म रा जानः। तां ऋषि नि चा व र्त्त य त परि च। या स वत्स र उ प जी वा सी व

ता मे वा म वंज त। त तो दे वा ज न वन्। प रा सुराः ॥४॥ य एवं वि
 दाश्चा तु मीस्थै र्यज ते। ज्ञा त व्यस्थै व मा सो वत्का। ऋषि नि
 च व र्त्त य ते परि च। यै षा सं वत्स र उ प जी वा वृ ङे। तां ज्ञा त्वा
 स्या सु व्या स्य ज्ञा त्वा व्यः प रा न व ति। लो हि ता य से न नि व र्त्त
 य ते। य दा इ मा म नि र्क ता वा ग ते नि व र्त्त य ति। ए त दे वे न
 ५ रु पं क्त्वा नि व र्त्त य ति। स्ना त त स्व द्यो ष्म य सी न वं त्ये ति
 ॥५॥ प्र जा य ते। य ए वं वि दा ऋषि नि चा व र्त्त य ते।
 ए त दे व रु पं क्त्वा नि व र्त्त य ते। स्ना त तः स्व द्यो ष्म य सी न व
 न्ने ति। यै व जा य ते। त्रे ष्या क ल न्या नि व र्त्त ये त्। त्री णि त्री णि वै
 दे वा ना मृ द्वा नि। त्री णि षं दा ऽ सि। त्री णि सु व ना नि। त्र य इ मे ला वाः।
 ॥६॥ क व्या मे व त ह्ये य ए षु लो के षु प्र ति तिष्ठ ति। य द्वा तु मी स्थै र्यज

ज्यात्मनो नावद्येत्। देवेभ्यः ज्ञात्वा वश्येत्। चतुष्टयं पुत्रपुत्रासेषु नि
 वर्तयेत्। परोक्षमेव तदेवेभ्यः ज्ञात्वात्मनो वद्यत्यना वस्कोया।
 देवानां वा एष आनीतः॥ यश्चानुमीस्ययाजी॥ य एवं विद्वांस्त्रिवर्तयेत् पश्चिमां देवतां
 वाप्येति॥ नास्य रुद्रः प्रजापत्यं न प्रिमन्यते॥७॥ एष्येत्पुत्रपुत्रासेषु नि वर्तयेत्
 ते॥६॥ आधुसः प्राणं संतनु। प्राणादयानं संतनु। अपानाद्यानं संतनु। व्या
 नाद्युत्तुः संतनु। चक्षुषः श्रोत्रं संतनु। श्रोत्रात्मन संतनु। मनसा बालं संतनु। वा
 च आत्मा संतनु। आत्मनः पृथिवीं संतनु। पृथिव्या अंतरिक्षं संतनु। अंत
 रिक्षादिवं संतनु। दिवः एव संतनु॥१॥ अंतरिक्षं संतनु देवा॥७॥ इ
 दं पृथिव्यो अयं विद्वान्प्रतिष्ठातः॥ जघान नवतीनवा इत्यन्नं स्वयं यच्छिन्नं
 पर्वतेषु पश्चिना। तद्विद्वं र्यतावति। अत्राह गोरमन्वत। नाम च ह्युपजीव्यं।

ह्या चंद्रमसो ह्ये। इदं मित्राग्निं नो ब्रूहन्॥१॥ इदं मर्के प्रिद्वर्कि ए॥ इदं वाणी नृ
 षतं। इदं इद्वर्गः स्यात्। संविद् आ वयो युं जा। इदं वज्री हिरण्ययः। इदं दीर्घाय
 वृक्षो। आसूयं रोहयद्दि वि। विगोतिरद्विप्रैरयद्वा। इदं वा जेभु नो अवा। स
 हस्य प्रथमे जुया॥२॥ उग्र उग्र मिनूति सिः। तमिदं वा जयप्रसि। प्रहृष्टो पहेतवे
 सवषा वृषतौ तु वशं इदं ससमं नृतः॥३॥ जिष्ठः सबले हि तः। द्युमी सो की स
 सोम्यः। गिरा वसो न संभतः। सबलो अन्पयुतः। वव ह्युत्तु ग्रोसस्ततः॥४॥
 ब्रह्मा स्ततः॥७॥ देवा सुताः स्तं यता आसन्। सप्रजापति दिदं ज्येष्ठपुत्रमप्य
 यतौ ने देन प्रसुता बलीपासो ह न नि ति। प्रहृष्टो ह वै कायायवः। विरोचन
 ॥ स्वं पुत्रमप्ययतं देनं देना अह न नि ति। ते देवाः प्रजापतिपुत्रसंसेतुः।

नाराजकस्य युद्धमस्ति। इदं प्रबिच्छामेति। तं यज्ञं क्रतुतिरन्वेद्यम्॥१॥ तं यज्ञं क्रतु
 क्षिर्नां विदेशतमिच्छितिरन्वेद्यम्। तमिच्छितिरन्वेद्यं विदुः। तदिष्टिनामिच्छित्वा। एष
 यो हवैनामा॥ ता इष्टयः स्यावन्ते परोक्षेण। परोक्षप्रिया इव हि देवाः। तस्मा एतमा
 ग्रावेक्षुवमेकादशकपालं दीक्ष्य प्रायं निरवयन्। तदपद्रुमातयता। तान् स्त्रीसंय
 जोतउपानयन्॥२॥ तेन दंतमेव छुबोदइवद। ते प्रायणीयमस्ति समाशेहन्। तदपद्रुमा
 तन्वत। तास्तं युवंतउपानयन्। तेन दंतमेव छुबोदइवद॥ तस्मा तिरिच्यमस्ति समा
 शेहन्। तदपद्रुमातन्वत। तानि उतउपानयन्। तेन दंतमेव छुबोदइवद। तस्मा द
 ता एतदं ता इष्टयः संतिष्ठते॥३॥ एव हि देवाः अकुर्वन्। इति देवा अकुर्वन्। इत्युवै प्रतु
 ष्याः कर्त्तव्ये। ते देवाः कुर्वन्॥४॥ पद्मा इष्टयः संतिष्ठन्ते। तन्नेष्टुनाः पाप्मानुविदंति।

उपांशुं पसराचशम। तथा नो मुनाः पाप्मानुवेक्ष्यन्तीति॥ तउपांशुं पसरेदन्तन्व
 ततिश्च एव सा प्रियेना इन्व॥५॥ श्रुवेणो यारमाद्यर्थं॥६॥ तिस्रः परार्चराहुती हुवा
 । श्रुवेणो य स दं जुहवां चक्रुः उग्रवचः॥ अपावधी वेष्टव्यो अपावधी ए स्वाहेति॥ अशन
 या विपासे हवोऽग्रं वचः॥ एनश्च वै रहस्यं वचः॥ एत एहं वावतश्चतुर्द्वी विहि
 तं पाप्मानं देवा उग्रवचः। तथा एवै लदेवं विद्यजमानः। तिस्र एव सा प्रियेना इ
 न्व॥ श्रुवेणो यारमाद्यर्थं॥७॥ तिस्रः परार्चराहुती हुवा। श्रुवेणो य स दं जु
 होति। उग्रवचो अपावधी वेष्टव्यो अपावधी ए स्वाहेति॥ अशन या विपासे ह
 वा उग्रवचः॥ एनश्च वै रहस्यं वचः॥ एतमेव तश्चतुर्द्वी विहितं पाप्मानं य
 जमानो पहतुः। तेतिथे वाहः पशुः पाललंता। अङ्ग एव तदेवा अवाजि पाप्मानं
 स्युमयजिष्ठिरेति नालिनीयेव शत्रेः प्रावर्द्ध। राविष्वा एव तदेवा अनर्तिपा

॥५६॥

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

या

तमेकविंशेनाहम् ॥ यावत्सेकविंशस्यमात्रातेयत्रिवृतास्तुवते ॥ ३ ॥ त्रि
 वृत्तैवतद्यजमानमाददते तत्रिवृत्तैवहन्ति ॥ यावत्तत्रिवृत्तोमात्राः अष्टिवृ
 त्तैवत ॥ यावद्वाअष्टैवहन्ति ॥ यमउद्देश्यामुच्यते ॥ तावती त्रिवृत्तोमात्राः अ
 ष्टैवैवत ॥ मात्रांसायुज्यं सलोककतां गमयति ॥ अथयत्पंचदशैव नस्तु
 वते ॥ पंचदशैवैवतद्यजमानमाददते ॥ ४ ॥ तेषंपंचदशैवहन्ति ॥ यावत्तपंच
 दशस्यमात्राः चंद्रमापंचदशः ॥ एषाहंपंचदश्यामपह्नीयते ॥ पंचदश्या
 मापूर्यते ॥ चंद्रमसएवैवततू ॥ मात्रांसायुज्यं सलोककतां गमयति ॥ अथ
 यत्सप्तदशैव नस्तुवते ॥ सप्तदशैवैवतद्यजमानमाददते ॥ ५ ॥ सप्तदशैव
 वहन्ति ॥ ॥ यावत्तसप्तदशस्यमात्राः प्रजापतैव सप्तदशः ॥ प्रजापतैवैव
 ततू ॥ मात्रांसायुज्यं सलोककतां गमयति ॥ अथयदेकविंशैव नस्तुवते ॥

ति२

स२

एकविंशैवैवतद्यजमानमाददते ॥ तमेकविंशैवहन्ति ॥ यावत्सेकविंश
 स्यमात्राः अष्टोवा आदिस एकविंशः ॥ आदिस्तेवैवैवततू ॥ ६ ॥ मात्रांसा
 युज्यं सलोककतां गमयति ॥ तेकुक्ष्याः व्यद्वशं तेऽहोरात्रे अष्टवृत्ताः अहरेवसुव
 र्णातवत् ॥ रजता रात्रि ॥ सयदादिसुष्ठेति ॥ एतामेवतसुवर्णाकुशीमनुसमेति ॥ अ
 थयदस्तमेति ॥ एतामेवतइजतां कुशीमकुसंजिज्ञाति ॥ प्रह्लादोहवैकायाचकः विरो
 चनं स्वपुत्रमुदास्यत् ॥ सप्तदशैवतवत् ॥ तस्मात्प्रदनादुदकं नावापेत् ॥ ७ ॥ आदि
 सः पंचदशस्यमात्रास्तुवते पंचदशैवैवतद्यजमानमाददते ॥ सप्तदशैवैवहन्ति ॥ आदि
 सैवैवैवतइति चक्षारि ॥ १० ॥ यवंचत्वारंस्तोमाः ॥ इतंतत् ॥ अथेपच ॥ कलिः
 तस्माद्यनुष्टोमाः ॥ तद्यनुष्टोमस्यचतुष्टोमस्य ॥ तद्वहन्ति ॥ कतमात्रितामिज्याति
 ॥ यत्तस्यस्तोमाइति ॥ त्रिष्टुप्चदशः सप्तदशैवैकविंशः ॥ ११ ॥ एतामिवा

११

ता निज्योतिः ॥ य एतस्य स्तोत्राः सो प्रवीत् ॥ सप्तदशो न द्विष प्राणो व्यले
 द्विषि निषज्य तमेति ॥ तत्र प्रथमोऽपानातिरतिषज्यतां पूषा कर्तुं तेषां ॥ तामूतीप
 रिवापेला मित्रावरुणो पयस्यया ॥ तदाहुः ॥ २॥ यदस्मिभ्यो ध्याताः ॥ पूषः कर्ता
 ॥ आदये परिवायः ॥ मित्रावरुणयोः पयस्यया कस्मादितेषां हविषा मि
 द्रमेव यजंतीति ॥ एता ह्येनं देवता इति ब्रूयात् ॥ एते ह विर्तिरतिषज्यं स्तस्मादि
 तिनं वसवोऽकपालेन प्रातः सवनेतिषज्यत् ॥ एकादशकपालेन प्रातः
 निषज्यने ॥ विष्टेदेवा द्वादशकपालेन तृतीयसवने ॥ ३॥ सप्तदशकपालेन प्रातः
 सवने कुर्यात् ॥ एकादशकपालेन द्विने सवने ॥ द्वादशकपालेन तृतीयस
 वने बिलोमतद्यस्य क्रियेता एकादशकपालेन वप्रातः सवने कुर्यात् ॥ एकाद
 शकपालेन द्विने सवने ॥ एकादशकपालेन तृतीयसवने ॥ यत्तस्य सतो

मल्लय ॥ तदाहुः ॥ यदस्मिन्नौ प्रातः सवने ॥ नुद्राणो माध्यं दिनं सवने ॥ विष्टेष्टां देव
 नां तृतीयसवने ॥ अथ कस्मादेतेषां हविषा मिद्रमेव यजंतीति ॥ एता ह्येनं देवता
 इति ब्रूयात् ॥ एते ह विर्तिरतिषज्यं स्तस्मादि ॥ ४॥ एकविंशत्या आभूस्ते तीर्थस
 वने प्रातः सवने पंचय ॥ ५॥ तस्या वावोऽप्यदाद्वितयुः ॥ तमेते जु सप्तसु चैदस्व
 अयत् ॥ तस्या पंती यस्य आयंती यत् ॥ यदवारयत् ॥ तद्वारव तीर्थस्य वा इव तीर्थं ॥
 तस्या कच एवावपादाद्विप्रयुः ॥ तस्मा एतानि सप्तचतुर्गतरालिच्छदां सुपादा
 कः ॥ तेषां मित्रावरुणं तत्रा एयुदतवत् ॥ १॥ सव हतीमेवा स्मृतात् ॥ द्वाभ्यां प्रस
 ताभ्यां ॥ अहोरात्राभ्यामेव ॥ तदाहुः ॥ कत प्रासादेवा न्नाश ब्रह्मती ॥ यस्या तत्पुत्र तिष्ठ
 त् ॥ द्वादशवोर्ल प्रास्यः ॥ द्वादशाष्टकाः ॥ द्वादशामात्राः ॥ एषा वावसादेवा न्ना
 ब्रह्मति ॥ २॥ यस्या तत्पुत्र तिष्ठति ॥ यानि यच्छदां सप्तविंशति ॥ यानि वनोदतवत्

२०

ने

तानि निर्वीर्याणि हीनाभ्यसन्त्येत। साव्वीर्यं ब्रूहीति। प्राप्तेव भूत्वा। मासुपसं श्रयते
 ति। चतुर्भि रक्षरै रनुपुर्व हती नोद न वत्॥ चतुर्भि रक्षरैः चेद्भि र्ब्रूहीति मुपसं श्र
 यतां। अथा भिरन्त्येन स्त्रि ब्रूहीति नोद न वत्। अथा भिरन्त्येन स्त्रि ब्रूव हती
 मस्य रियता तस्या मेता ल्ये द्या वक्षरा ल्यपथि द्या दधात्। ते ब्रूहीति एव भूत्वा॥ ब्रू
 हती मुपसं श्रयतां। द्वादशभि रन्त्येन र्गयत्री ब्रूहीति नोद न वत्। द्वादशभि रन्त्येन
 र्देर्जगती ब्रूहीति मस्य रियता तस्या मेता नि द्वादशा ल्यपथि द्या दधात्॥ ब्रू
 हती एव भूत्वा। ब्रूहीति मुपसं श्रयतां। सोमवीर्यजापतिः। छेदां शिरयो मेभ
 वता युष्मा भिरहमेत मध्या नमनु संवरा एति। तस्य गायत्री वज्रगती वपन्ता वभ
 वतां। उष्ट्रि कृशिष्ट घप्रष्ट्या। अनुष्टुप् पक्षि षष्ठ्युर्थे। ब्रूहते वा द्वि रभवेत्। स
 एतं छेदो रयमा स्त्र्य पा एत मध्या नमनु स मचरा एतं ह वै छेदो रयमा स्त्र्या

एत मध्या नमनु सं चरति। येनैष एत सं चरति। यषवं विंशो सोमे न यजते। यजु
 वेन मेव वेदः॥ ५॥ अभवन्वावसादे वा न्त्वा ब्रूहस्प द्या द्वादशा ल्यपथि
 द्या दधा दृष्ट्या यषदः॥ २॥ अग्नेः कृत्तिका यस्तु ल्ये देवस्य स विदुर्ब्रूवा दिनः क
 स्त्वन मेव देवा वा आ युषदो रची वो देवास्तुराः य प्रजापतिः स सप्तु द्वे ये वै ववा
 तया वा वो द्वादश अग्नेः कृत्तिका लुग ह्य क्रतु मेव ध्यमेव तिस्रः पराची र्य वै यत्ना
 सो न वपे चाशत्॥ ५॥ ७॥ ७॥ ७॥ अनुम स्येपुरोडाश मष्टा कपालं निर्वपति।
 ये प्रत्यं च शम्पा या अवशीर्यते। तन्नैर्ऋ नमे क कपालं। इयं वा अनुम तिः। इयं नि
 ऋर्ऋ तिः॥ नैर्ऋ ते न पूर्वेण प्रय रति। पाप्मा ममेव निर्ऋ ति पूर्वो नि रव दयते।
 ए क कपालो भवति एक येव निर्ऋ ति निरउ दयते। यदरु वा गार्हपत्य इयुः॥ १॥
 इदो न्त्वा भिरन्त्येन र्गयत्री अष्टं च यजमानं यहन्त्यात्वा हि स्वाहा हुतिं तुषा लरसा

त

ह। आहु से वै नं श प्रयति। नार्तिमार्छ सच्युर्न यजमानः। एको लुके न
 येति। त द्विर्निरुत्तै जागये यं। इमं दिशं येति। एषा वै निरुत्तै दिक्। स्वायामे
 बं दिशि निरुत्तै निरवदयते॥२॥ स्वच्छत इति ऐतु होति प्रदेरे वा। एत द्वे निरुत्तै
 सा आमत नं। स्वए वा मतने निरुत्तै निरवदयते। एषते निरुत्तै प्रागइयाह। नि
 र्दिवा से वै नं। भूत ह विष्म सुस्ती सा ह भूति मे को पा व र्त्तते। मुं च प्रमं ह स
 इयाह। अथ ह स ए वै नं मुं चति। अं मुष्णं मुं होति॥३॥ अत एव निरुत्तै निं नि
 रवदयते। छ ह्यं वा सः छ ह्यतू षं दक्षिणा। एत द्वे निरुत्तै रूपं। रूपे एव निरुत्तै
 ति निरवदयते। अप्रती ह्यमायेति। निरुत्तै ह्य अत हि स्याः। स्वाहान मो य इ दै
 च का देति पुनरे स गार्ह पत्ये मुं होति। आहु से व न प्रस्ये तो गार्ह पत्ये मुं पाव र्त्तते॥

आनुमते न प्रचरति इयं वा अनुमतिः॥४॥ इयमेवास्मे वा अप्रमनुमन्यते। ये
 लु दक्षिणा। इमा मेव ये मुं कुते॥ आदि सं वरुं नि र्वपति। उभ योश्च व प्रज्ञा स्वति
 पिच्यते। दैवा षु च मानुषा षु च। वरो दक्षिणा। वरो हि रा न्यं च सम्ये। आग्ना
 वै ह्यव प्रे क दश कपालं नि र्वपति। अग्निः सर्वा देवताः॥५॥ विष्णु र्यज्ञः। देवता
 अथ यज्ञं चा वरुं ये। वासमो व ही दक्षिणा। यद्दह। तेनाज्ञेयः। यद्वा मनः तेन
 वै ह्यवः सम्ये। अग्नी बोमी यमे क दश कपालं नि र्वपति। अग्नी वा मा षो वा
 इदो वत्र प्रह वि ति। यद्दग्नी बोमी यमे क दश कपालं नि र्वपति॥६॥ वा र्त्तं ह्ये
 व विजि ज्ये म हि र्पु र्वा दक्षिणा सम्ये। इदो वत्र च ह ला। देवता मि श्रे दि ये ए च वा
 र्त्तत। स एत मे दग्नी मे क दश कपालं प्रप वा न्। त नि रवपत्। तेन वै स देवता

॥६१॥

आ

अं द्वियं चामा तुं च । ये दं द्रा गुप्ते का दश क पा लं निर्व प ति । देव ता अ्ये व ते नं द्वियं
 च य ज मा नो व रुं च । ऋष भो व ही द क्षि णा ॥७॥ य द ह्री । त ना ग्रे यः ॥ य द ष तः ॥
 ते नं दः स मृ अ्ये । आ ग्रे य ष ष क पा लं निर्व प ति ॥ ए दं द यि । य द्रा गु यो भ व ति ।
 अ धि र्वे सु र्वे । य ज सु र्व मे वा र्हे पुर स्ता द्वा न्ते । य दं द द यि ॥८॥ इ द्वि य भे वा व
 रुं च । ऋष भो व ही द क्षि णा । य द ह्री । त ना ग्रे यः ॥ य द ष तः ॥ ते नं द्रा स मृ अ्ये
 । पा व ती वै प्र जा उ ष धा मा म हु ता ना प्रा श्न न् । ताः प रा भ व न् । आ ग्रे य ए नं
 व ति ह ता द्या य । य ज मा न स्या प रा भा वा य ॥९॥ दे वा वा न्ते व ची प्रा जि प्र मुः
 । ता इ द्रा जी उ द ज य ती । ता वे न मे द्रा गु द्रा द श क पा लं नि र्व ण ता । य दं द्रा
 भ व त् । जि लै । द्वा द श क पा लो भ व ति । द्वा द श मा साः सं व ह स रः । सं व ह स रे लो ॥६१॥

वा स्मा अन्न म न रुं च । वे ष दे व श्व रु र्भ व ति । वे ष दे वं ना अ न्नां । ने ना स्यै स्व द य ति ॥१॥
 प्र ष म जो व सो द क्षि णा स मृ अ्ये । सो म्य उ ष धा मा कं य रु नि र्व प ति । सो मो पा आ
 लु ष प य स्य रा जा ॥ अ लु ष प य मे ना स्यै स्व द य ति । वा सो द क्षि णा । सो म्य उ ष
 व त या वा सः स मृ अ्ये । स र स्व सै प रु नि र्व प ति । स र स्व ते व रुं । मि थु न मे वा व रुं च ।
 मि थु नौ गा वो द क्षि णा स मृ अ्ये । ए ति बा ए ष य ज सु र्व द द्याः । यो ग्रे दं व ता
 या ए ति । अ षा वे ता नि ह वी उं पि भ वं ति । अ षा न्ते रा गा य ती । गा य ती मिः । ते
 नै व य ज सु र्व द द्या अ ग्रे दं व ता ये नै ति ॥११॥ इ पु नि र्व द य ते उ ष धा मा न
 तो स नु म ति दं व ता नि र्व प ति व ही द क्षि णा य दं द द य प रा भा वा य स्व द य ति
 गा वो द क्षि णा स मृ अ्ये ष द ॥१॥ वे ष दे वे न वै प्र जा प तिः प्र जा अ मृ ज ती ता
 अ न प्रा जा यी त । सो गि र को म य त । अ ह मि प्राः प्र ज न ये य मि ति । स प्र जा प त वे

स वा
ता थ
आ न

॥६३॥

६

८५

आस्तात्ततो वै देवा व्यजयंत । यदेतानि हवीं च निरूप्यते विजिसे । नोतरवेदि
 मुपवति । पशवो वा उत्तरवेदिः । अजा ता इव ह्येतर्हि पशवः ॥ ७ ॥ एदियशोचद्वा
 इरस्य ब्रवीत्यतिष्ठया जेष्यथेसुतर्हि पशवः ॥ ८ ॥ त्रिवृद्धिर्भवति । प्राता
 पिता पुत्रः ॥ तदेव तन्मिथुनं । तुल्यं गर्जो जरायु । तदेव तन्मिथुनं । त्रेयावर्हिः स
 अर्द्धं भवति । त्रय इमं लोकोः । स्थित्यलोकेषु प्रति तिष्ठति । एका आपुनः स गृहं
 भवति । एक इव ह्यं लोके ॥ ११ ॥ अस्मिन् भवते न लोके प्रति तिष्ठति । प्रसुवो न
 वेति । प्रथमजा मैव पुष्टिर्भवत्ये । प्रथमजा ब्रह्मा दक्षिणा समृद्धे । पृथवा
 ज्यं गृह्णाति । पशवो वै पृथवा ज्यं । पशून्नेवाव शैथे । पवंगृहीतं भवति । मांता

॥६३॥

हि पशवः । ब्रह्मैव भवति ॥ १२ ॥ ब्रह्मरूपा हि पशवः सन्त्येवमिष्टं भवति । अग्नि
 मुखो वै प्रजापतिः प्रजा अस्त्यजनाय दधिर्भवेति । अग्निमुखो एव तत्प्रजा
 एजमानः सृजते । न व प्रयाजा इत्येतौ । न वानूयाजाः । अष्टौ हवीं च विद्वा
 वाद्यशौ । दाना ज्यमानो ॥ १३ ॥ त्रिंशत्सं पद्यते । त्रिंशद्दत्तं शिविराट् । अन्नं
 विशद । विशदौ ब्रह्मा धमवर्त्तये । यजमानो वा एक कपालः । तेज आस्यं । यदेक
 कपाल आस्यमानयति । यजमानमेव तेजसा समर्द्धयति । यजमानो वा एक कपालः
 पशव आस्यं ॥ १४ ॥ यदेक कपाल आस्यमानं यति । यजमानमेव पशुभिः समर्द्धय
 ति । यदल्पमानयत् । अल्पा एनं पशवो जुं जंत उपयतिष्ठेत् । यद्द्वानयेत् त्वं ह
 वलैनं पशवो जुं जंत उपयतिष्ठेत् । यजमानो वा एक कपालः । एक कपाल आस्यं
 त् ॥ १५ ॥ यजमानस्यावधेत् । उद्वा माद्येद्यजमानः ॥ प्रवाप्नोति । स ह देवो जंतः । स

धुर्विबर्हि सुवर्गो लोकः। हुत्वा भिजु होति। यजमानमेव सुवर्गो लोकं गमयति।
 तेजस्य समर्पयति। यजमानो वा एककपालः। सुवर्गो लोकः आहवनीयः॥
 ६॥ यदेककपालः आहवनीये जुहोति। यजमानमेव वर्गो लोकं गमयति। यद्
 स्तेन जुहुयात्॥ सुवर्गो लोकः यजमानमेव विध्यन्। सुचा जुहोति। सुवर्गस्य लोकः
 कस्य संप्रत्ये। यस्या धृते तदेव लोकं गमिजयेत्। यद्वा क्षिणोपि लोकं गमयन्
 तैते॥ ७॥ यजमानं सियज्जं हन्तुः। यद्वा हन्तुः। यजमानं सियज्जं हन्तुः। यजमानं सियज्जं हन्तुः।
 धितो होतव्यः॥ एककपालं वै प्रति तिष्ठंतद्या वा एधि वा अमु प्रतिष्ठितः। या
 वा एधि वीकृतवः। ऋतून्यस्तः। यज्ञं यजमानः। यजमानं प्रजाः। तस्मात्प्रतिष्ठि
 तो होतव्यः॥ ८॥ वाजिनो यजति। अग्निर्वायुः सूर्यः। ते वै वजिनः॥ तानेव त॥ ६४॥

यजति। अथोश्वत्वाहुः। यज्ञं सियज्जं हन्तुः। यज्ञं सियज्जं हन्तुः। यज्ञं सियज्जं हन्तुः। यज्ञं सियज्जं हन्तुः।
 वाइं इत्यहरी सोमपानौ। तयोः परिधय आचानं। वाजिनं भागधेयं॥ ९॥ य
 द्वाहस्य परिधिं जुहुयात्। अंतराधानाभ्यो घासं प्रयच्छेत्। प्रहस्य परिधिं
 जुहोति। निराधानाभ्यामेव घासं प्रयच्छति। बर्हिषि विधिं वज्रानि मानयति
 ॥ प्रजा वै बर्हिः। देवो वाजिनं। प्रजास्ते वरेतो दधाति। समुपहृयन् दधति। एत
 सोमपीया होतो अथो आलभे वरेतो दधते। यजमान उल्लोमं नक्षयति। पशू
 वा वै वाजिनं। यजमान एव पशून् प्रतिष्ठाय ययंति॥ १०॥ लोको बहून् प्रवृत्ता
 ज्यभागो पशव आज्यमेव देहाहवनीयः। प्रसकृतस्मात्प्रतिष्ठोतो होतव्यो प्रा
 गये यमेते वत्स विवाशः। प्रजापतिः स्वविता भूवो प्रजा अस्त्यजत। ता एनं प्रत्यम

॥६५॥

वा

म्यंत। ताऽस्मादपाक्रामन्। तावकलो भूत्वा प्रजावतुलो नाग्राहयन्। ताः प्रजावतु
 ला गृहीताः। प्रजापतिपुनरुपाधात्वं नाद्य मिथुमानाः। स एतान् प्रजोपतिर्वतुला
 प्रद्यास्मानपश्यन्। तौ निरवयन्। तैवे सप्रजावतुलायाश्चादमुं वन्। यद्वरुणप्र
 द्यास्मानिरूप्यते॥१॥ प्रजानामवरुणग्राहया। तासो दक्षिणो नाह्व्यं कृत्वा आसा
 त्। सव्यः प्रसृतः। स एता द्वितीयो दक्षिणतो वेदिमुदहन्। ततौ वे सप्रजानो
 दक्षिणो बाहूं प्रासारयन्। यद्वितीयो दक्षिणतो वेदिमुदहन्ति। प्रजानामेव तद्य
 उपासो। दक्षिणो बाहूं प्रसारयति। तस्माद्यानुमीस्य या ज्यमुञ्जितो कउमया
 वाहुः। यत्तामिजितं ह्यस्या एव प्रात्रादेही अंसमिन्ने प्रवतः॥२॥ तस्मात्पुत्रा
 त्रं ज्यं सोऽत रस्यो वेद्यामुत्तरवेदिमुपवपति। पशवो वाउत्तरवेदिः। पशून्वेवा
 वतुय। अथो यज्ञपुत्रो न तदिह। एतद्वा ललाटं प्रवेष्टुं हवींषि। अथो वरं शोभो

॥६५॥

प्रवति। प्राणापानौ वा एतौ देवानो। यदिं द्वाग्नी॥ यदें द्वाग्नी प्रवति॥३॥ प्राणापाना
 वे वावतुं ये। उं॥ जोबलं वा एतौ देवानो। यदिं द्वाग्नी॥ यदें द्वाग्नी प्रवति॥४॥ जोब
 लमेवावतुं ये। प्राणस्याग्निश्च प्रवति। वारुण्याग्निश्च। मेवावमेष अरुवतः।
 मिथुना एव प्रजावतुलायाश्चादमुं चति। तौ प्रजोभवतो मेध्यत्वा मया॥५॥
 मापली न्युपवपति॥ द्यासमेवाभ्यामभियद्यति। प्रजापतिमन्त्राद्यन्तोपान
 प्रत। स एतैर्न शतं येन हविषां नाद्ययवोरुया। यस रः शता निवा मापली मिभूव
 ति। अन्नाद्यस्यावरुये। सोम्याग्निर्बैकरीरालि। सोम्यारवतु वा आहतिदिभो
 वृद्धिं व्यावयति। यत्करीरालि प्रवति। सोम्यैवाहत्यादि गोवृद्धिप्रवतुं
 काय एक कपालो भवति। प्रजानां कंलाया प्रातिपूरुषं कं प्रयागाणि प्रवति।
 ज्ञाता एव प्रजावतुलायाश्चादमुं चति। एकमतिदिक्तं। जनिष्यमाण एव प्रजावतु
 एया शान्नुचति॥६॥ निर्धते भवतो भवति मेध्यत्वा यमुं च वट॥७॥ उत्तरस्य
 वद्यामन्त्रो निहविंषि सादयति। दक्षिणायो माउती। अमेक रमेव ना

॥६६॥

ने

पुनक्ति। अथोऽं ल ए बा सा प्र व ह र ति। तस्मा इ ल व व स्त्रा अ वि शो न्य तो प रु णि
 लीः। मा नु सा पू र्व या प्र व र ति। अ नृ त मे वा व य ज ने। वा रु ण्यो नृ र या। अ नृ त ए
 व व तु ए प्र य ज तो य दे वा धु यः क रो ति॥१॥ त स्म ति प्र ष्ठा ना क रो ति। त स्मा य
 त्रे या क्त रो ति। त स्मा पो या क्त रो ति। प त्नी वा व य ति। अ प्य मि वे नै क रो ति। अ थो
 त प ए वै ना मु प न य ति। य ज्ञा र ण्यं सं त नु प्र बू या त्। प्रियं ला ति चं रुं आ नृ। अ
 स्तो मे जा र इ ति हिं शो नृ। नि हिं श्ये वै न व रु ण पा शो न ग्रा ह य त्॥२॥ प्र द्या स्या
 नृ वा प्र ह न्ति प त्नी मु द न य ति। अ क्त ते वै नो। प त्नी पु नो नु वा क्पा प्र नु बू या
 त्॥ नि वि र्यो य ज मानः स्यात्। य ज मानो द्या ह। आ स नृ व वी र्य ध ने। उ भो या स्या
 उ स वी प ला या य इ मे य द र ण्य इ सा ह। य थो दि त मे व व रु ण प्र व य ज ने। य ज्ञा
 मान दे व त्पो वा आ ह व नी यः॥३॥ आ नृ व्य दे व व रु णो द क्षि णः। य द्या ह व नी य मु ह वा
 त्। य ज माने व व तु ए पा शो न ग्रा ह य त्। द क्षि णे ओ मु हो ति। आ नृ व्य मे व व रु ण पा

॥६६॥

प ५

वो न ग्रा ह य ति। रू र्पे ण मु हो ति। अ नृ य मे व व रु ण प्र व य ज ने। वी र्ध न धि नि जा प नु
 हो ति। वी र्ध त ए व व तु ए प्र व य ज तो प्र स ड् षं कु हो ति॥४॥ प्र सं डे व व रु ण पा शो
 नि र्मु च्य ते। अ रु र्क र्म क र्म ह त इ सा ह। दे वा नृ ए नि र व द या अ नृ ण ग हा नु
 प प्रे वे ति वा वे त द्या ह। व रु ण ग ही त वा ए त द्या ज स्या। य च मु षा ग ही त स्या ति दि न्य ते।
 तु षा अ नि का स आ तु षे श्व नि का से न वा न अ थ प्र वे ति। व रु ण ग ही ते नै व व रु
 ण प्र व य ज ने। अपो व अ थ प्र वे ति॥५॥ अ नृ व व तु ए पा शो न ग्रा ह व रु ण प्र व य ज
 त्। प्र ति यु तो व रु ण स्य पा वा इ सा ह। व रु णो शो दे व नि र्मु च्य ते। अ प्र ती क्ष मा ये ति। व
 रु ण स्या त हिं से। ए वो स्ये धि ष म ही सा ह। स मि ये वा धि न प्र सं त उ प पा ये ति ते न
 स्मि ते जो म धि ये ही सा ह। त ए व वा स न्य ते॥६॥ क रो ति ग्रा ह प सा ह व नी य क्षि षं नु
 हो स्य पो व अ थ प्र वे ति य ते॥७॥ द वा सु राः सं य ता आ स नृ सो धि र व र वी त्। प्र मे य

मन्त्रा क व नितः॥ तां प्रणीतः॥ अथासुरानभिप्रविष्यथेति॥ ते देवा अग्रेयेनीकवते
 पुत्रोऽग्रेमणीकपालश्चिरवपन्॥ सोऽग्रेनीकवास्तेन भागयेन प्रीतः॥ चतु
 र्द्विनीकाव्यजनयत॥ ततो देवा अग्रेवन् पशुसुताः॥ यदग्रेयनीकवतो पुत्रो
 उवाच मणीकपालं निवपति॥ अग्रेमेवानीकवत्तुं स्वेन भागयेन प्रणीतः॥
 ॥ सोऽग्रेनीकवास्तेन भागयेन प्रीतः॥ चतुर्द्विनीकाव्यजनयत॥ असो वा अ
 दिसोऽग्रेनीकवास्तस्य रश्मयोतीका नि॥ सा कथं सूर्योऽलोद्यता निर्वपति॥
 सा ह्यदेवास्मा अनीका नि जनयति॥ ते सुताः पशुजिता यंतः॥ या वा पृथिवी नोप
 अयन्॥ राते देवा मनुजः सतपनेभ्यस्तुं शिरवपन्॥ तोया वा पृथिवी नोप
 भयतः समतयन्॥ यन्मनुजः सतपनेभ्यः पुनिर्वपति॥ या वा पृथिवी भ्यमेव
 रुषेतः॥ दुप्रयतो यजमानो भ्रातृव्या संतपति॥ मध्यदिने निर्वपति॥ तर्हि हितो ॥६७॥

क्षिप्तं तपति॥ चतुर्भक्तिः सर्वत एवेना संतपति॥ ते देवा ववो विजयिनः संतः॥
 सर्वा सा दुर्ग्ये गृहमेधीयं वक्तुं शिरवपन्॥ ३॥ आचिता एनाद्योपवसा मां
 कस्य वा हे दं कस्य वा सो न वि तेति॥ स मृतो भवन्॥ तस्या गृह तस्य नाशयन्
 नान हि देवा आहूतस्या मृति तैर्ब्रुवन्॥ कस्या इमं होष्या प्रदुति॥ मनुजो
 गृहमेधिभ्य इत्यब्रुवन्॥ तं प्ररुद्रो गृहमेधिभ्यो लुहन्तुः॥ ४॥ ततो देवा अग्रेव
 न्॥ पशुसुताः॥ यथैव विदुषो मरुभ्यो गृहमेधिभ्यो गृहे लुहन्ति॥ भवसा
 ना पशुस्य भ्रातृभ्यो भवति॥ यद्यैष लस्य पापा कत्रा क्रियते॥ पशुव्यंत
 पाकत्रा वा एत क्रियते॥ यन्नेभ्यो बर्हिर्भवति॥ न सा प्रिये नीदं वाह॥ ५॥ न
 प्रयाजा इत्यंत॥ नानूयाजाः॥ यएवैव दपशुमान् भवति॥ आस्य मा गो यजति॥
 यज्ञस्यैव यक्षुषी नांतरेति॥ मनुतो गृहमेधिभ्यो यजति॥ भागयेनैवैना

प

असमर्द्धयति। अग्निं च स्विष्टकृतं यजति प्रविष्टिसे। इडां तो जवति। पशवो वा इडां प
 शुषे वो पतिष्ठाति तिष्ठति॥६॥ असुरा अय्यन्तु ह मे पायं वतुं निरवपन्नान्
 हवुः॥ अहो तो भवति देवा॥६॥ यम्यन्ता गृहमे पायस्या इनीयात्। गृहमे
 वस्यात्। विवस्य यजन्त्येता यन्ना इनीयात्। अगृहमे पायस्यात्। नास्य यज्ञो
 व्येता। प्रविष्टे शीपयेयुः। तस्याग्नीयात्। गृहमे पायं भवति। नास्य यज्ञो व्य
 र्ज्यते॥१॥ ते देवा गृहमे पायेनेष्टा। आदिता अप्रवन्तु। आजताभ्यं जताम्
 तु वसन्तवा स्यन्तु। तयोस्तुनः। सुयं प्राहि एवम्। सा देवेषु लो क म विला
 असुराभ्यु न र गच्छन्। गृहमे पायेनेष्टा। आदिता भवन्ति। आजतेभ्यं ज
 ते॥२॥ अनुवसन्ता वा स्यन्ति। आतृव्या ये वत द्यजमानः। सुप्रहि णोति।
 ते देवा गृहमे पायेनेष्टा। इडां पतिष्ठा संव्य द्यन्तु। अस्या ने वं वदं इति॥६८॥

हित जागउपावर्तितेति। तामिंदौ मिहित जागउपावर्तित। गृहमे पायेनेष्टा।
 इडां पतिष्ठा संविदध्यान्। इडं एवैमि हित जागउपावर्तिते। गार्हपत्ये जु
 हाति॥३॥ जागयेयेनेवेन चं समर्द्धयति। ऋषमा कसति। वप्र द्वा र एवा
 स्य सः। अथो इडि यमे वत द्वीये यजमानो अतृव्यस्य वदुः। इडां वत्र चं ह
 ला। पशं पशवन्त प्रगच्छन्। अपाशं प्रमिति प्रमप्रसः। सा व वीन्। क इ
 वेदिष्यतीति। ते ब्रह्मरुतो वरं वृणा महे।॥ अथैव ये वेदाम। अस्याभ्य
 मे व प्रथमं हविर्निरुप्यता इति। त एव प्रथम्य क्रौडन्। तं क्रौडिनां क्रौडिनां
 यम्यन्तु। क्रौडिभ्यः प्रथमं हविर्निरुप्यते विजिसे। सा कं चं सूये लो घता
 निर्वपति। एतस्मिन्ने लो क इडो वत्र प्रहस्यन्। एत इडां लयाभ्ये वपन्। गृहमे
 वि। एत इडां लयाभ्ये वपन्। अथैव ये वेदाम। अस्याभ्यमे व प्रथमं हविर्निरुप्यते विजिसे।

३

॥६०॥

सो

तावत्तुं हत्वा। अथासुदेव तास्वधि। यदेष एं इव नुर्भवति। उद्धर गमेव तं यज
मान उद्धरते। अथासुप्रजास्वधि। वैश्वकर्मा ए एक कपालो भवति। विद्याभ्यवृत्ते
न कर्मणि यजमानो वर्तते। ॥६॥ ऋष्यतेभ्यं जते उहोति वृणा मेहे न वस्यो व
॥७॥ वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजतां विरूपाय सैर्वरुणा पाशादभ्युचत्।
साकमेधैः प्रसृष्ट्या पयम्। औषकै रई निरवादयत्। पितृयज्ञेन सुवर्गलोकम्
गमयन्। यद्वैश्वदेवेन यजते। प्रजा एव तद्यजमानः सृजते। तावरुणा प्रवृत्तैर्वरु
णा पाशाभ्युचति। साकमेधैः प्रतिष्ठापयति। त्रैवर्कै र्मुदं निरवादयते। ॥९॥ पि
तृयज्ञेन सुवर्गलोकं गमयति। दक्षिणातः प्राचीना वीतीर्वपति। दक्षिणाव
त्ति पितॄणां। अनादस्य तन् उद्धरत एवोपवीयति नयन्। उभये हि देवा सुधि
तं रश्म्यंते। अथो यदेव दक्षिणा इ पि पूरयति। तेन दक्षिणा वन्। सोमा ॥६०॥

३१०
७५

य पितृमते पुरोडाशं षड्पालं निर्वपति। संवत्सरो वै सोमः पितृमा न्॥२०॥ संव
त्सरमेव प्रोणाति। पितृभ्यो बर्हिषद्भ्यो धानाः। प्रासावे पितरो बर्हिषदः। प्रासावेव
प्रोणाति। यस्मिन्वा ऋतो पुरुषः प्रसीयते। सोम्यामुष्मि लोके भवति। बहुरूपा
धाना भवति। अहोरात्राणामभिजिज्ञे। पितृभ्यो धिष्ठातेभ्यो मंत्रं। अहं प्रासा
वे पितरो धिष्ठाताः॥३॥ अहं प्रासानेव प्रोणाति। अभिवाभ्या येदुभ्ये भवति।
स्नाहि पितृदेवसं दुहे। यत्सूती। तन् अनुष्यातां। उपर्यद्वा देवानो। अहं पितॄणां
॥ अहं उपमंयति। अहो हि पितॄणां। एकयोपमंयति॥४॥ एका हि पितॄणां
दक्षिणोपमंयति। दक्षिणावत्ति पितॄणां। अनामभ्योपमंयति। तद्विपितृना
यति। इमा दक्षिणैर्दिमुद्धति। उभये हि देवास्व पितरश्म्यंते। ननु सूक्तिर्भवति। स
वीह्यनुदिशः पितरः। अश्वातो भवति॥५॥ अश्वातो हि देवानो। मय्यतो धिरीधीयते।

अ

एति। संततमवद्यति॥३॥ ऊनूनां संतसे। प्रैवैभ्यः पूर्ववापुशेनुवाक्ययाहा।
 प्रणयति द्वितीयया एतयति या अया। तृतीयवा इतो लोके पितरः। अह एवेनाभ्य
 र्ववापुशेनुवाक्यया स्यानयति। शत्रिये द्वितीयया। एवेनाभ्यामया गमयति। द
 क्षिणतो वेदाया उदंड-तिक्ताप्रतिभ्यावसे॥४॥ आस्वयेत्या आनयति। अस्त्वस्व
 तिप्रत्या आनयति। स्वयानमइतिवषट्कारोति। स्वयान्कारो हि पितृणां। सोमप्रये
 यजति। सोमप्रया जा हि पितरः। सोमपितृमंत्रं यजति। संनसरो वे सोमः पितृमा
 न्। स्ववत्सरमेवतद्यजति। पिबन्वर्हिषदायजति॥५॥ येनैयज्वानः॥ ते पितरो
 बर्हिषदः॥ तानेवतद्यजति। पिबन्वर्हिषदाः स्यायजति। येनाभ्यज्जानो गृहमेधिगः
 ॥ ते पितरो गृहिष्ठाः॥ तानेवतद्यजति। अग्निं कव्यवाहनं यजति। यएव पितृणाम
 ग्निः। तमेवतद्यजति॥६॥ अथो घद्याग्निं स्विष्टकृतं यजति। तादगेवतन्। एतन्
 ततयेवत्तामस्यति तिसृषु सक्तीषु मिदया तितस्मादावृत्तीया सुरुषाभामनगर्ह

१०

ति॥ एतावंतो हि ज्यंते। अत्र विपरोययो जागं मंदध्यमिसाह। क्लीका हि पितरः। उदंडो
 निक्तामंति। एषा वै मनुष्या एा दिक्। स्वामेवतद्दिक्मनु निक्तामंति॥७॥ आहव
 नायमुपतिष्ठतो न्येवा स्मेत प्रवते। यत्ससाहवनीये। अथाभ्यत्रवरं नि। आतप्रि
 तोरुपतिष्ठते। अग्निमेवोपइष्टारं हुत्वा पिबन्वित्तरवदयेते। अंतं वा एते प्राणानं
 गच्छंति। यत्प्रातप्रितोरुपतिष्ठते। सुदंडकोत्तावयमिसाह॥८॥ प्राणो वै सुदंडक
 । प्राणमेवासुदंयते। योता न्बिदुते हरीइसाह। प्राणमेव पुनरयुक्तो अहमे
 सोमदंतहीति गार्हपत्यमुपतिष्ठते। अहमेव सोमदंत तावत्तौ पतिष्ठाप्रहइति वा
 तदाह। अमीमदंत पितरः सोम्याइत्यभिप्रपद्यते। अमीमदंत पितरो य वाभिप्रप
 द्याप्रहइवावैतदाह। अपः परिषिच्यति। माजं सेवेनाह॥९॥ अथोतपयसेवा
 तृष्यति प्रजयापक्रुभिः। यएवं वेद। अपबर्हिषावनूया ज्ञेयजति। प्रजावेवर्हि

प्रजा एवमस्योक्तं अति। चतुः प्रयाजाव्यजति। द्वाव नृवाजौ। षडप्येतोषा
 अतवः॥१॥ कृतमेव प्रीणाति। न पश्यन्वालोस्तेन संयाजयंति। यस्य स्मन्वासी
 ता। यस्मै याजयेयुः। प्रमायुकास्यान्। न स्मान्निवासे। न संयाजयंति। पत्निये गो
 पीथाय॥११॥ होतारमज्यप्राप्तो यजति संततमवद्यति व्यावर्त्तयन् हरेषो यज
 तितमेव तद्यज्यन्नु निष्ठाप्रसाहेनानृतको नवय॥ प्रतियूर्ध्वमेककपाला निर्व
 पति। जाता एव प्रजा नुडा निरवद्यते। एकमति विक्तं। जनिष्यप्राणा एव प्रजा
 नुडा निरवद्यते। एककपाला भवंति। एकपौत्र रुद्रं निरवद्यते। नाभिघात
 यति। यदभिघातयेत्॥ अंतरव वासि गच्छं नुद्रं कुयीत्। एको लुकेन यति॥१॥
 तद्धि रुद्रस्य भागयेयुः। इमां न्द्रिणीं यति। एषा वै रुद्रस्य दिकु। स्वाया मेव दि
 शिरुद्रं निरवद्यते। रुद्रो वा अयन्तु काया आहुतेनातिष्ठता असौ ते पशुविति नि

सं
०३

दिशेद्यं द्विष्यान्। यमेव द्वेष्टि। तमस्ते पशुं निर्दिशति। यदि न द्विष्यान्। आश्वस्ते पशु
 रि ति ब्रूयात्॥१॥ न ग्रास्मान्यशू किं न स्ति। नारण्यान्। न तु ष्यथे जुहोति। एष वा अ
 जीनो पंडु जीनाम। अक्षि वंसेव जुहोति। मध्यमेन पथेन नुहोति। सुदोष। अशो
 नेव लु। अतमे मेव होतव्यं। अतत एव रुद्रं निरवद्यते॥३॥ एष ते नुद्रं भागः स
 ह स्वस्त्रो बिक्रये साह। शरद्वा अस्यां विकास्वं सा। तया वा एष हि न स्ति। यच्छं हि न
 स्ति। तथेवेन च सह शमयति। मेषजंगवदसाह। यावंने एव आष्याः पशवः। ते मो
 मेषजं करोति। अतो बरुद्रमदि मही साह। आशिषमेव ता मावा स्ते॥४॥ त्रैवर्क
 यजामहसाह। मस्यो नुद्रं हीयमा मतादिति वा वेत साह। उक्तिरिति। जगस्य लोभ्यं
 ते। मूते ह्येतां श्रुजंति। यथा जनेन यतेव संकरोति। तादृगेव तत्। एष ते रुद्रं भागदया
 ह निरवद्ये। अप्रतीक्षमायति। अपः पृथिविं यति। नुद्रं स्याते हिंसं। प्रजा एव स्या
 कोका व्यवंते। ये अत्र के वरति। आदिस्य च नुद्रं नरेत्य निर्वपति। इयं ना अदिति।

॥३॥

वि

अस्यामेवप्रतितिष्ठति॥५॥ ॥येतिवृथानिरवदयनेशास्तेसिंवतिषहू॥॥आ
 नामचंद्रायनमः॥ ॥अनुमयेवेवदेवैनस्तृप्तिवृत्तजापति॥स्मविनोनरस्यो
 देवाभुगःसोष्टिर्धस्योवैश्वदेवेनतावतुलाप्रद्यासैरग्रथदेवेभ्यःप्रतिपूरुषंअ
 नुमसैप्रथमलोवलोबहुरूपाहिपशवस्तस्मात्प्रथमावंयदप्रयेदेवेभ्यप्रतिपूरु
 षंपयसस्तदिदं॥॥३॥एतद्वास्तुलाव्यवपयहवी॥॥वि॥अथेष्टायकुनासीता
 यपुनोडाशंदादृक्कपालंनिर्वपति॥संवसरोवाइडाकुनासीरः॥संवसरेलेवा
 स्माअक्षमवसंयोवायव्येपयोजवति॥वायुर्वैवक्ष्यप्रदापयिता॥सएवास्मेव
 ष्टिप्रदापयति॥सौर्येककपालोभवति॥सूर्येलावाअमुष्मिनेकेवष्टिष्टिता
 सएवास्मेवष्टिनियच्छति॥॥१॥डादशगव॥सौरंदक्षिणसमृद्धौ॥देवाभुगः
 संयताआसन्तेदेवाअग्निप्रबुवन्॥तुयावीरेष्टासुशानभिजबातेति॥सोब्रवी
 द्॥त्रेधाहमास्मानंविक्विष्यइति॥सत्रेप्यास्मानंयकुनता॥अक्षितृतीयं॥रुइ

॥३॥

तृतीयं॥वरुणोतृतीयं॥॥२॥सोब्रवीद्॥कइदंतुरीयमिति॥अहमितोडोब्रवीद्॥से
 तुस्तृजाषहाइति॥तौसमस्तजेता॥सइदःस्तृत्रियमभवद्॥यदिइस्तृतीयमभ
 वत्॥तदिदंतुरीयस्येदंतुरीयत्वं॥ततोवेदेवाव्यजयंत॥यदिइतुरीयनिकृप्यतेवि
 जित्ये॥॥३॥वह्निनेवेतुर्दक्षिणा॥यदहिनीतेनग्रेया॥यहोःतेनशेडी॥यदेतुः
 तेनैडी॥यत्तुरीसमीदीता॥तेनवारुणीसमृद्धौ॥प्रजापतिर्धृजमस्तृजता॥॥४॥
 त॥सष्ट॥इसा॥स्यजिह्वा॥सुम्॥सएताःप्रजापतिरात्मनोदेवतानिरमि
 मातताभिर्वैसदिष्टोऽस्तौ॥सिप्राणुदतायसयावत्संजुहोति॥दिश्येवैत
 यज्ञमानोऽस्ता॥सिप्राणुदने॥समृद्ध॥रक्षाःसंस्था॥रक्षा॥रक्षा॥
 वसंदहति॥अग्नयेरक्षोऽग्रेश्वाहेसाह॥देवताभ्यएवविजितामाभ्योनागपे
 यंकरांति॥प्रष्टिवाहीरथोदक्षिणसमृद्धौ॥॥५॥इडोऽनत्र॥हस्ता॥असुनाम

शभावा। नमुचिमासुरं जालमत्तं तं शंखा गच्छात्। तौ समलभैतौ। आद
मिशु नतशे प्रवत्सो ब्रवीत्। संध्यां संध्यावहे। अथवाव प्रवत्सो नमा
बुद्धे एनाई एतनः॥६॥ नदिकानवक्रमिति। स एतं प्रजापते नमसि चतु नवा
एष बुद्धेनाई एतनः॥६॥ नदिकानवक्रमिति। स एतं प्रजापते नमसि चतु नवा
लोके। अथां केने नक्षि उदैव तै यत्। तदेन प्रवत्सो नमसि चतु नवा
ता नवा प्राणी न जनयत्। तौ नदुहोत्। तैव सखां सखाह तय दपा ना गिहो
भनति। रक्षसा प्रपठये। एको लुके न येत। तद्विरक्षसां प्रागयेय। इमां दिशं ये
ति। एषा वै रक्षसां दिक्। स्वाया प्रवद्विरक्षसां सिंहं ति॥७॥ स्वकृत इहो लुहो
ति। एषा वै रक्षसां दिक्। स्वाया प्रवद्विरक्षसां सिंहं ति॥७॥ स्वकृत इहो लुहो
ति। एषा वै रक्षसां दिक्। स्वाया प्रवद्विरक्षसां सिंहं ति॥७॥ स्वकृत इहो लुहो
ति। एषा वै रक्षसां दिक्। स्वाया प्रवद्विरक्षसां सिंहं ति॥७॥ स्वकृत इहो लुहो

वदन्त्याह। सवितुः प्रकृत एव रक्षां सिंहंति। हतं रक्षोवद्विप्ररक्ष इत्याहार
 रक्षोऽं रक्षोऽं प्रद्विज्ञेन तद्विज्ञेना निरवये। अत्र एतां समापयति। रक्षोऽं रक्षोऽं
 हिं योऽं॥ यद्यदि वरुणं तृतीयं विदित्वा अमृतं सप्तहोहो भित्तं दुनि
 तिहंति रक्षोऽं त्रिणिच॥१॥ अत्रे पुरो अहो द्वादश कपालं निर्वपति। संवत्सरे
 वे चोता। संवत्सरे एवास्मै प्रजाः प्रजनयति। अन्वे वास्या अनुमति प्रीत्यते
 रातेयका। प्रमिजेवालो जनयति। प्रजास्व व प्रजाता सुकु द्वावाचं दद्याति। प्रिनु
 नेजा मोदक्षिणा सप्तहो। आग्नेवे सप्तमेका द्वादश कपालं निर्वपति। एं उवे सप्तमे
 एता द्वादश कपालं॥१॥ वैश्वं त्रिकपालं॥ वीर्यं वा अग्निः। वीर्यं मिडः। वीर्यं विष्णुः
 प्रजा एव प्रजाता वीर्यं प्रतिष्ठापयति। तस्या अग्ना वीर्यं वतीः। वासवः रूपो वह्नी
 दक्षिणा। यद्वही तेनाग्नेयः। यद्वषट्॥२॥ ताते नैडः। यद्वा प्रमः। तेन वै सप्तः सप्तहो

अग्निषोमयमेकादशकपालं निर्वपति। इंश सोमो यमेकादशकपालं सोमं य
 तुं। सोमो वैरेतो ध्याः। अग्निः प्रजानो प्रजनयिता। वृद्धानां मिदः प्रदापयिता।
 सोम एवास्मै रेतो दधाति॥३॥ अग्निः प्रजो प्रजनयति। वृद्धां मिदः प्रयच्छति।
 ब्रह्मर्द्धं क्षिणाय स मृद्वौ। सोमो यो ह्यं यतुं निर्वपति। एंशो यो ह्यं वतुं। सोमो वैरे
 तो ध्याः। पूषा पशूनां प्रजनयिता। वृद्धानां मिदः प्रदापयिता। सोम एवास्मै रेतो
 दधाति। पूषा पशूनां प्रजनयिता॥४॥ वृद्धां मिदः प्रयच्छति। पोषाः श्वभुर्नृवति।
 इयं वै पूषा। अस्यामि वप्रति तिष्ठति। श्यामो दक्षिणाय स मृद्वौ। बहु वै पुरुषो मे
 ध्यमुपगच्छति। वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति। संवल्लो ना अग्निर्वै श्वा
 नरः। संवल्लो वै न संवल्लयति। हिरण्यं दक्षिणाय॥५॥ पवित्रं वै हिरण्यं पुन
 र्दत्तं। बहु वै राज्ञ्यो नृते कसेति। उपजान्मे हरते। जिनाति ब्राह्मणो वद

तनतं। अतरे पलु वै क्रियमाणे बनुलो गृह्णाति। वारुणं यवमयं यतुं निर्वप
 ति। वारुणपाशा देवं न मुच्यति। अश्वो दक्षिणाय। वारुणो हि देवतया श्वस्य स मृद्वौ
 ॥६॥ एंशो वै ह्यवमेकादशकपालं यद्वो दधाति। पूषा पशूनां प्रजयति। हिरण्यं दक्षि
 णाय दक्षिणैर्कय॥७॥ रक्षिना मेता मिद्वी चं विप्रवति। एते वै राक्षस्य प्रदातारः।
 एते पादातारः। य एव राक्षस्य प्रदातारः। ये पादातारः। त एवास्मै राक्षस्य प्रयच्छति।
 राक्षसे व प्रवति। यत्स माहस्य निर्वपेत्। अरक्षि नस्युः। यथा यथं निर्वपति रक्षिणा
 य॥८॥ पलु यो निर्वपेत्। पावती मे केन हविषा क्षिप्रमवतुं ये। नावती प्रवक्तव्या त
 ॥ अश्वं हं निर्वपति। नृपसो मे वा क्षिप्रमवतुं ये। नृयसा यज्ञक्रतूनुपेति। वारुणस्य
 संयतुं निर्वपति ब्रह्मणो गृहे। सुखं न एवास्मै ब्रह्म स चं प्रवति। अथो ब्रह्म नो वस

॥७६॥

नवि

त्रमन्वरेभवति। श्रुतिपृष्टोदक्षिणसमृद्धौ॥२॥ ऐदमेकादशकपालं वा जगत्स
 गृहे। इदियमेवावुं योऽन्यमोदक्षिणसमृद्धौ। आदिसुनंरुप्रदिष्टेगृहे। इय
 वाऽदिति। अस्यामेवप्रतिनिष्ठति। अनुदक्षिणसमृद्धौ। मगायचुर्नवावातामे
 गृहे। भागमेवास्मिन्धाति॥ विचित्रगर्भापष्टोद्दक्षिणसमृद्धौ॥३॥ नैर्क
 तंयनुंपरिवस्येगृहे। अनां ब्रीहीणांनरवनिर्भिन्नं। पाप्मानमेवनिर्कृतिं निरव
 दयते। कृष्णाकूषदक्षिणसमृद्धौ। आग्नेयमष्टाकपालं संनयो गृहे। स
 नामेवास्यसंश्रुति। हिरण्यदक्षिणसमृद्धौ। वारुणोदशकपालं सूतस्य
 गृहे। वरुणसुवमेवावुं योऽन्यमोदक्षिणसमृद्धौ॥४॥ माकृतं संसक
 पालं ग्रामेया गृहे॥५॥ अन्नं नैमकृतं। अन्नमेवावुं यो। एभिर्दक्षिणस
 मृद्धौ। सवित्रं द्वादशकपालं सुतं गृहे। उपध्वरतोदक्षिणसमृद्धौ।
 आश्विनद्विकपालं संग्रहीतुं गृहे। आश्विनो वदेवाकां भेषजो। ताभ्यामेवास्ते

॥७६॥

भेषजं करोति। सवासौदक्षिणसमृद्धौ। पौष्णं चतुर्भागदुद्यस्य गृहे॥६॥ अन्नं
 वैपूष्ण। अन्नमेवावुं यो। अणामोदक्षिणसमृद्धौ। ऐदं गावोऽनुकं चरुमक्षावा
 पस्य गृहे। अन्नत एवरुं निरवदयते। शबल उद्वाशोदक्षिणसमृद्धौ। द्वादशौ
 तानि हविं प्रमवेति। द्वादशामासाः संवत्सरः॥ संवत्सरे लोनास्ते शष्टमवर्तं यो।
 राप्तेमेवभवति॥७॥ यज्ञप्रतिनिर्वपेत्। रत्निन आशिषो वरुं धारयन्। प्रतिनिर्व
 पति। इडा यस्तु बाले पुनो जशमेकादशकपालं। इडायां होमुचे। आशिष एवा
 वरुं यो। अयं नो राजा व वहा राजा। व वत्रेव ध्यादित्याह। आशिषमेव ताना
 शास्ता मे जा नार्हस्पत्यं भवति। ब्रूते ता ये श्वेत वत्सा ये दुग्धे॥८॥ वाहस्पत्ये मे जमवि
 दधाति। ब्रह्म चैवास्मेन्मन्त्रं यमप्रीवीदधाति। अथो ब्रह्म तेव च त्रं प्रतष्टा पयति
 ॥९॥ वाहस्पत्ये न पूर्वोत्तराप्रचरति। सुस्वत एवास्मे ब्रह्म स संस्पति। अथो ब्रह्म तेव च

त्रमंवा रं नयति स्वयं कृतावेदि र्मव निस्वयं दिनं बर्हिः। स्वयं कृत इधुः॥ अनामि
 तस्य मिजिसे। तस्माद्वा मरं ल्यप्रमिजिते। से वश्चेताश्च वयः। त्सा दक्षिण सप्त
 ॥८॥ इति वायु सप्त छौ पञ्चो ही दक्षिण सप्त छौ ग्रामेण गृहे जाग दु द्यु स्य गृहे मवति
 दुष्टे मिजिसे द्वे प॥ ३॥ देव सुवाप्ते तानि हवीं विप्रवन्ति एतावन्तो वै देवा नां स
 वाः। त एवास्ते सुवाप्स्य यंति। त एनं सुवेते। अग्नि रेवै नं गृह पति नां सुवे
 ॥ सोमो व न स्यते नां। रुद्रः पशूनां। बृहस्पति र्वाचां। इंद्रो ज्येष्ठानां। प्रिवः स सुना
 ॥ १॥ वरुणा चर्म पनां। एते देव सर्वं न वति। स विष्णो प्रसनां सुवतामिति हस्त
 गृह्णाति प्रसूते। ये देवा सुवन्त्येहा। यथा यजुरे रेवे तन्महते। यत्राप्यमहते
 आपि पत्या यमहते। जामराया ये सुहा। आशिषमेवैतामाशास्ते। एष वो प्रवतां
 राजा सोमो रस्माकं ब्राह्मणानां राजेत्याह। तस्मात्सोम राजा नो ब्राह्मणाः। प्र

तिसुनामना ज्यमचायीत्याह॥ २॥ राज्यमेवास्मिन्प्रतिदधाति। स्वांतमुनं वरुणो
 आशिषेदित्याह। वरुण सवमेवावतुं चे। कुचेर्मित्रस्य वसा अरूमेत्याह।
 कुचिमेवैनं वसं करोति। अमन्महिमहत्तत्तस्य नामेत्याह। प्रमुत एवैनं
 सर्वं व्राता वरुणस्या भूवन्नित्याह। सर्वं व्रातमेवैनं करोति। विमित्र एवैर
 रातिमता रीदित्याह॥ ३॥ अनातिमेवैनं तारयति। असृषु दंत पतिस्मृत्
 तेनेत्याह। स्वदयमेवैनं। बुजितो जदिमाला न्न आनडित्याह। आयुरेव
 न्दधाति। द्वाभ्यां विष्टे। द्विपायजमानः प्रतिष्ठिते। अग्नीमीयस्य ये वा द
 शकपालस्य देव सुवां य हविषा मग्नये विष्टुते समवयति। देवता मित्रे
 वेन मुनयतः पदि गृह्णाति। विष्णु क्रमाक्रमते। विष्णुरेव भूतं प्राणोक्तान

प्रिजयति ॥७॥ सत्याना प्रधापी साहा तारी दिसा ह क्रमत एकं च ॥ ॥ अथे
 तस्थेति जुहोति ॥ आहु सैवैना निष्क्रीय गत्वाति ॥ अथो ह विष्णुता मीमेवा नि
 ष्टतानां गत्वाति ॥ वहंति नो गत्वाति ॥ एता वा अपां राष्ट्रं ॥ राष्ट्रमेवा स्मे ग
 त्वाति ॥ अथो य मेवैन म भिवहंति ॥ अपो पति वसी साहा मिथु न मेवा कः ॥ व
 षा स्मृ प्रि वि स्याहे ॥ ११ ॥ ऊर्ध्वं मंत मेवैनं करोति ॥ वृष स्तेनो सी साहा ॥ सेना मेवा
 स्य संचयति ॥ वृजक्षि त स्थ साहा ॥ एता वा अपो विशः ॥ विश मेवा स्मे पयू
 हति ॥ प्रकृता मो ज स्थ साहा ॥ अन्नं वै मरुतः ॥ अन्न मेवा व रूये ॥ सूर्य वर्य स
 स्थ साहा ॥ १२ ॥ राष्ट्रमेव वर्य स्थ कः ॥ सूर्य वर्य स स्थ साहा ॥ ससं वा एतं राष्ट्रं ॥ ॥ ७८ ॥
 र्वति ॥ अन्तं यदा त पति वर्धति ॥ सत्या नृते एवा वरूये ॥ नैनं सत्या नृ उदि ते

ते हिं सं स्वः ॥ य एवं वेदा मो व स्याहा ॥ राष्ट्रमेव वर्य स्थ कः ॥ १३ ॥ वा शा स्थ ता
 ह ॥ राष्ट्रमेव वर्य स्थ कः ॥ शक्र री स्थ साहा ॥ पशवो वै शक्र रीः ॥ पशु मेव वरुं यो वि
 श्वभूत स्थ साहा ॥ राष्ट्रमेव पय स्थ कः ॥ जन नृ त स्थ साहा ॥ राष्ट्रमेव दि या
 व्यकः ॥ अग्ने स्ते ज स्या स्थ साहा ॥ १४ ॥ राष्ट्रमेव ते ज स्थ कः ॥ अपो मो ष यो ना
 सं स स्थ साहा ॥ राष्ट्रमेव प्रयु स्थ कः ॥ सार स्वतं ग्रहं गत्वाति ॥ एता वा अप
 पां पृथं ॥ य स र स्थ ता ॥ पृथ मेवैनं स माना नो करोति ॥ षोडश गर्भं गत्वाति
 ॥ षोडश कला वै पुरुषः ॥ याव मेव पुरुषः ॥ तस्मिन् य द्वाति ॥ षोडश मि नृ हो
 ति षोडश मि गत्वाति ॥ द्वात्रिंशं शसं यद्यं वै ॥ द्वात्रिंशं शसं यद्यं वै ॥ षोडश मि नृ हो
 पुषु सर्वाणि च द्वा सं सि ॥ वाचैवैनं स र्वे मि नृ द्वा र मि र्वि चति ॥ १५ ॥ ऊर्ध्वं

७७॥

शनि

साहस्यवर्चसश्च साहबलवर्चस्यकस्ते जस्याह्येभ्यो न पुरुषः षट् ॥५॥
 दिवा रायः संप्रक्रमतीर्थं मताभिः सज्जमि साहबललोवेनाः सत्तु जति
 अनाधुष्टाः साहसाहबलोवेनाः सादयति। अंत राहोतु सधिष्ठि यत्रासा
 लाद्यं सिनश्च सादयति। आग्नेयो वै होता। ऐं शो ब्राह्मणाद्यं सि। तेजसा
 वै वैदिये लायो प्रयंतो राष्ट्रं परिगृह्णाति। हिरण्येनोत्तु नोति। आह सै हि य
 वित्राभ्या सुत्पनंति व्यावस्यै ॥१॥ वातमानै नवति। वातायुः पुरुषः वातद्विधः
 आयुष्ये वैदिये प्रतितिष्ठति। अग्निश्च मसीत्याह। अग्निश्च ७७७ ह्यतत्। वायो
 बुध्दिसाह। वायो ह्युषर्बुध्दः। तपो जाइ साहा तपो जाहेतव। सोमस्य दात्रे मसी
 साह ॥२॥ सोमस्य द्यौः सुदात्रे। शुक्रावकुक्कैलोत्तु नाम। सोहा शुक्रो ह्योयः। कु
 क्रुं हिरण्यं। वंशश्च इंद्रे साहा चं दद्यायः। चं इंद्रं हिरण्यं। अमता अमतेन ॥७७॥

साह। अमता ह्योयः अमतेन हिरण्यं ॥३॥ स्वाहा राजसूया ये साहा। राजसूया
 यव्ये नाड्यु नाति। सधमादो ह्यग्निनीरुर्जे एता इति वारुण्यकी गृह्णाति। वरु
 णा सवमेवावरेणो एकया गृह्णाति। एकयेव यजमाने षीयं दधाति। अत्र स्यो
 त्वमसि सत्रस्य यो निरसीति तीर्थं यो साधेव प्रयच्छति स यो निवाय। एक
 वातेन दर्भं पुंजीलैः पवयति। वातायुर्वै पुरुषः वातविधः। आशैकशतः ॥४॥
 यावानेव पुरुषः। तद्विष्णुर्वै दधाति। दध्याशयति। इंद्रियमेवावरेणो
 बइ प्राशयति। अत्राद्यस्यावरुण्ये। वाष्या एवाशयति। सुरावलिमेवै नं कुरो
 ति। आविद एता मवंति। आविदमेवै नं गमयति ॥५॥ अग्निदेवै नं गार्हपत्य
 नावति। इंद्र इंद्रिये ला पूषा पशुभिः। मित्रावरुणो प्रालायानाभ्यां इंद्रो वृत्रा
 यवजमुदयच्छू। सादिवमलिरवत्। सोयं मलः पंचा अभवत्। स आबिन्ने
 घो वीर्यवाधुत वने शतिद्या वा पश्चिवा उपायावत् प्र आभ्यामेव प्रसूतवै द्यौ

॥८०॥

ता

जायवसं प्राहत् । आविष्नेद्या वा पृथिवी च तत्र ते इति यदाह ॥५॥ आभ्यामेव च
 सूतो यजमाने वसं प्रातु व्यायग्रह इति । आविष्नेद्वे व्यदि ति विश्वरूपी व्याह ।
 इयं वेदे व्यदि ति विश्वरूपी । अस्यामेव प्रति तिष्ठति । आविष्नेद्यमसत्त्वा मुप्याय
 एस्या विश्वस्मिन् प्राप्नु इत्याह । विश्वे वै न राक्षसा मर्चयति । महत्तैस्तत्रायम
 ह त आधिपसाय महते जान राज्यायेत्याह । आधिषमेवेता माशा स्तो एष वो भवत
 राजा सोमोऽस्य कृत्वा ललाणां राजे स्याह । तस्याऽस्यो मराजानो ब्राह्मणः ॥७॥ इ
 स्य ब्रह्मो सिवा नैव इति यतुः प्रयच्छति विजिसे । शत्रु बाधना स्ते तीमुक् । शत्रूने वा स्य
 वाचंते । मातमात्रं स्येव मातमाति यं च प्रवर्चं मापाते स्याह । तिस्त्रो वै शरव्याः । प्र
 तीचीति रश्मन् चोताभ्य एवेनं पति । दिव्यो मायते व्याहा दिव्य एवेनं पति
 विश्वाम्यो माना अभ्यः पाते स्याह । अपदिष्ट तादेवेनं पति । हि र एव एति वृष सं
 विशोक इति ॥ ॥ विष्णु भाह उह । कृति । इ इयं वेदी यं विष्णु कृ । इ इयं मेव वाय
 उपदिष्टा हा सं पते ॥८॥ व्याह सं द्यो अमसी साहा म तं हि र एव ने कृती गमय

॥८०॥

त्याह ब्राह्मणानां अभ्यः पाते स्याह चत्वारि वा ॥६॥ दिशो व्याख्यापयति । दिवा प्रजि
 जिसे । यदेतु प्रक्रामेत् । अभिदिशो जयेत् । उतु मायेत् । मनसा तु प्रक्रामति । अभि
 दिशो जयति । नोऽन्मा घघति । सभिषमातिष्ठे स्याह ते ज एवाव संये ॥१॥ उग्रा माति
 ष्ठे स्याह । इ इयमेवा व संये । विराज मातिष्ठे स्याह । अन्नाद्य मेवाव संये । उदीचा
 तिष्ठे स्याह ॥ पशूने वा व संये । ऊर्ध्वा मातिष्ठे स्याह । सुवर्ग मेव लोक प्रजिजयति । अ
 नू जिहीते । सुवर्ग स्थलोकस्य समष्टि ॥२॥ माकत एष भवति ॥ अन्नं वै प्रकृतः
 अन्नमेवा व संये । एकविंशतिकपा लो भवति प्रतिष्ठिसे । यो रं एये तु वाक्ये ग
 णः । तं प्रथमत उपदधाति । आभ्येदेव पशु प्रिरा रं एया न्प्रशू स्य दिग्लोति तस्या
 स्या स्यैः पशु प्रिरा रं एयाः पशवः पदिग हीताः । पृथिव्यैः स्यः । अम्य विध्यते ॥३॥
 सराष्ट्रं नाभवत् । स एतानि पार्थिव्य पश्यन् । तास्य जुहो न् । तै वै सराष्ट्रं प्रवत्

॥८१॥

ग

यस्यार्थानि जुहोति। राप्रमेव भवति। बार्हस्पत्यं पूर्वे वासु नमं भवति। ऐंद्रमु
 नेषां प्रथमं। अथ ये वासु नमं च यमो चीदयाति। अथो ब्रह्मन्नेव स्रजं प्रतिष्ठापयति
 ॥४॥ मत्स्यु रक्षा दप्रिवेकस्य जुहोति। मत्स्यु परिष्ठात्। द्वादश संपद्यते। द्वादशमासाः
 संवत्सरः। संवत्सरः खलु वैदेवानां यूः। देवानामेव पुरं प्रथितो व्यवसर्जति। न
 स्य न कुतश्च मोषा व्याधो भवति। भूतीनामवेष्टी जुहोति। अत्रास्व वै मत्स्यु जीय
 ते। यत्र यत्रैव मत्स्यु जीयते। तत एवैनमवयते। तस्माज्जसूयेने जातः सुवन्मायु
 रिति। सुवैद्यस्य मत्स्यु बोवेष्टाः। तस्माज्जसूयेने जातो नाभि वरितवै। प्रसूगे
 नमभिचारस्तु पुत्रे ॥५॥ संये समष्ट्या अस्मिन् तस्मात्पयति जायते पंचय ॥७॥
 सोमस्य विधिरसितवेवमे विधिरूपादिति शार्दूल यत्रो पशुष्टाति। येवसे ॥८॥

॥८१॥

मेविषिः। याशार्दूले। तामेवावरुचे। मत्स्योर्वा एष वर्णः। यशार्दूलः। अमृतं पुं हि
 एष। अमृतमस्मिन् मत्स्योर्वा पाहीति हि रष्यमुपास्यति। अमृतमेव मत्स्यो रंत ईने।
 शतमानं भवति ॥१॥ शतायुः पुरुषः शते द्वियम आयुष्ये वै द्विये प्रति तिष्ठति
 । द्विद्योऽप्या पाहीत्युपरिष्ठा दयिनि दयाति। उभय भयत एवास्मै शर्प दयाति
 । अवेष्टा दंदसूका इति क्लीबट्। सीमेन विध्यति। दंदसूकाने वा वयजते। त
 स्मा क्लीबं दंदसूका दं सुकाः। निरस्तेन पुचेः शिर इति लो हि नायसं निरस्य
 ति। पाप्मानमेवं न मुयिं निरवदयते। प्राणा आत्मनः पूर्वे जि विद्या रसादुः॥
 २॥ स्रोमो शजावरुणः देवाय प्रसुवश्यमये। तने वाचं सुवंतां तने प्राण
 ० सुवंतां प्रियाह। प्राणाने वाहनः पूर्वी नभि विं चति। यद्गु यात्। अथ स्त्वा

॥८२॥

८३

ते जसाभिधिं चामीति ते जस्यैव स्यात् दुश्चामी तु भवेत् ॥ अभिं चामीति ते जस्यैव
 वस्यात् दुश्चामी तु सोमस्य तां च मेनाभिधिं चामीत्याह सोमो वै देवताया
 रुषः ॥ ३ ॥ स्वयं वै देवतायाभिधिं चामीति अस्ते जसे स्याह ते ज एवास्मिन्
 धाति ॥ स्वयं स्वयं च स्याह वर्यं वास्मिन् धाति ॥ इदं स्वयं इये लो स्याह इ
 दियमेवास्मिन् धाति ॥ मित्रावरुणयोर्वर्यं लो स्याह वीर्यं मेवास्मिन् धा
 ति ॥ मरुतामो जसे स्याह ॥ ४ ॥ अज एवास्मिन् धाति ॥ क्षत्राणो क्षत्रपतिरस्य
 स्याह ॥ क्षत्राणां प्रवेनं क्षत्रपतिं करोति ॥ अति दिवस्याहो स्याह ॥ असंख्यं स्याह
 ति वा वै तदाहासमावक न च पण्युदीची दि स्याह ॥ राक्षसेवास्मिन् बभूवः ॥ उद्ये
 षणे न कुहोति ॥ उद्ये षण्यु ॥ भागो वै रुद्रः ॥ भाग्ये येन वरुं रुद्रं निरवदयते ॥ ५ ॥ उ
 द्यरे स्यामी प्रकुहोति ॥ उद्ये षण्यु ॥ स्वायमेव दिक् रुद्रं निरवदय ॥ ८२ ॥

ते रुद्रयज्ञे कृषी पर्वणां स्याह ॥ यद्वा अस्पृश्यी पर्वणां मातेन वा एष हि न स्ति ॥ य
 ं हि न स्ति ॥ तेनैव न च सहशं प्रयति ॥ तस्मै हुतं प्रक्षिप्येष्टं प्रसी स्याह ॥ यमादे वा
 स्यमसुम वयजते ॥ ६ ॥ प्रजापतेन त्वदेता न्यन्य इति तस्मै गृहे जुहुयात् ॥ यमाकां
 येत राक्षसस्य प्रजाः स्यादिति ॥ राक्षसेवास्मिन् प्रजा प्रवति ॥ पण्येनाद्युद्येभिधिं
 चति ॥ बभूवर्चं स मेवास्मिन् विधिं धाति ॥ औदुंबरं एराजस्य ॥ ७ ॥ उर्जमेवास्मिन् नाद्य
 दधाति ॥ अश्वयेन वै शयः ॥ विश्वमेवास्मिन् युधिं धाति ॥ नैष्यगो येन जस्य ॥
 मित्राण्येवास्मिन् कल्पयति ॥ अथो प्रतिवि स्याह ॥ ८ ॥ प्रवसाहुः पुरुष आ जसे स्या
 ह निरवदयते यं जते जस्या द्ये च ॥ ९ ॥ इदं स्वयं लो सिवा श्रीं प्रदति रथमुपावह
 र निविजिसे ॥ मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशाओः प्रशिषायु न ज्मा स्याह ॥ बभूवो वै न
 देवताभ्यां युजन्ति ॥ प्रष्टिवाहिर्न पुनन्ति ॥ प्रष्टिवाही वै देवस्थः ॥ देवस्थमेनास्मै

॥८३॥

तीस

युनक्ति। त्रयोश्वाज वंति। रथश्चतुर्थः। द्वौ सव्ये च सारथी॥ पङ्कपद्यते॥१॥ पङ्कक
 तवः॥ ऋतुभिरेवैनं युनक्ति। विष्णुऋतुमांशुमते। विष्णुदेवभूवले प्राञ्जो कानभिजय
 ति। यः ह्यविद्यः प्रतिहितः। सोऽन्वारभते। शङ्खमेवभनवति। त्रिष्टुभाञ्चारभते। इन्द्रियं
 वै त्रिष्टुक्। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति॥२॥ मरुतां प्रसवे जैष मिस्थाह। मरुद्भिरे
 व प्रसूत उज्जयति। आशं मनइसाह॥ यदेव मनसे प्रीति। तदपरा। राजसं जिना
 नि। आनाक्रांत एवाक्रमते। विवाएष इन्द्रियेण वीर्येण ह्यति। यो राजसं जिनाति।
 स महमिन्द्रियेण वीर्येण साह॥३॥ इन्द्रियमेव वीर्यं मासं घ्नते। पशूनां प्रसूत
 सितवेव प्रसूतूयादिति वाराही उपानहानुपमं चते। पशूनां वा एष सुः। य
 दागहः। तेनैव पशूनां प्रसूत मासं घ्नते। अभिवाइयं सु पुनाल को प्रयुते तस्य॥८३॥
 श्वरे इन्द्रियं वीर्यं मासतोः। वाराही उपानहानुपमं चते। अस्या एवातइते। इन्द्रियं

यस्य वीर्यं स्या मासे॥४॥ नमो मावे पथि व्याइसाह। हिंसाये। इचर स्यापु रस्यापु
 मेधेहीसाह। आयु रेवा सन्धने। ऊर्गसूजं मेधेहीसाह॥ ऊर्गमेवा सन्धने। युक्त
 सिवचो सिवचो मयि चेहीसाह। वर्य एवा सन्धने। एकथा ब्रह्मण उपरु रति। ए
 कयेव यजमान आयु र्जं वर्ये दधाति। रथविमो वनीया जुहोति प्रतिष्ठिसे
 ॥५॥ त्रयोश्वाज वंति। रथश्चतुर्थः। तस्माच्चतुर्जुहोति। यदुभौ सलावतिरेतौ
 । समानं लोका मियातां। सहसं ग्रही तारथ्यवाहने रथमादधाति। सुवर्गादे
 वैनं जोकादं तर्दधाति। हंसः कुक्षिषदिसादधाति। ब्रह्मणे वै न प्रपावहर
 ति। ब्रह्मणा दधाति। अतिष्ठं दसादधाति। अतिष्ठं दवे मवीलिष्ठं दधति।
 सवैभिरेवैनं दधति। वर्यं वा एषा दसां। यदतिष्ठं दधति। यदतिष्ठं
 दसादधाति। वर्यं अथैनं समाना नो करोति॥६॥ पद्यते दधाति वीर्येण साह

॥८८॥

येक

ग्राह्ये प्रतिष्ठितै ब्रह्मणा दद्याति सप्तय ॥८८॥ मित्रो सिवकृणो स्यात् ॥ मेत्रं वा श्रीह
 ॥ वा ॥ रात्रिः ॥ अहो रात्राभ्यामेव न पुपावहरति ॥ मित्रो सिवकृणो स्यात् ॥
 मित्रो वै दक्षिणः ॥ वाक्यः सव्यः ॥ वैश्वदेव्या मित्रो ॥ स्वमेवै नो भामयेय पुपावहर
 ति ॥ सप्तहविश्वे वै वैदिसाह ॥९१॥ वैश्वदेव्यो वै प्रजाः ॥ ता एवायोः कुरुते ॥ क्षत्रस्य
 नाभिरक्षि क्षत्रस्य योनिरसीत्यचीवासमाश्लेषाति सयोनित्वायास्यानामा
 सीदसुषदाग्रासीदस्याह ॥ यथा यजुर्वेतेन ॥ मावाहिंसीन्मा माहिंसीन्
 दिसाह ॥ हिंसाये ॥ मित्रसादयतवृत्तौ वरुणः पश्चात्वा साग्राज्या यमुकतुनि
 त्याह ॥ सप्राज्यमेवैनं सुकुरुकरोति ॥ ब्रह्मा ३ ॥ खं राजन्ब्रह्मा सीदो सि स
 वितासि सस सवइत्याह ॥ सवितारमेवैनं सुसस सवंकरोति ॥ २॥ ब्रह्मा खं ३
 राजन्ब्रह्मा सीदो सि स सीता इत्याह ॥ इ ३ मेवैनं सस्यो जसकरोति ॥ ब्रह्मा ३

॥८८॥

खं राजन्ब्रह्मा सिमित्रासिसुशेवइत्याह ॥ मित्रमेवैनं सुशेवंकरोति ॥ ब्रह्मा ३ ॥
 खं राजन्ब्रह्मा सिवकृणोसिससुचमेत्याह ॥ वरुणमेवैनं सुससुचमां करो
 ति ॥ सवितासिसस सवइत्याह ॥ गायत्रीमेवैते नाभिव्याहरति ॥ इ ३ सि स सी जाइ
 त्याह ॥ मित्रमेवैते नाभिव्याहरति ॥ ३॥ मित्रो सि सुशेवइत्याह ॥ जगतिमेवैते ना
 भिव्याहरति ॥ ससमेता देवताः ॥ ससमेता मिष्टे दां सि सप्तमेवावरुंये ॥ व
 रुणो सि ससुचमेत्याह ॥ अनुषुमेवैते नाभिव्याहरति ॥ सस्यानृते वा क्रानुषु
 पू ॥ सस्यानृते वरुणः ॥ सस्यानृते एवावरुंये ॥ ४॥ मेनं सस्यानृते उदिने हि
 ० प्रयटवं वेद ॥ इ ३ स्य व सौ सि गार्ग्यदृति स्फ्ये प्रयच्छति ॥ व सौ वे स्यः व सौ
 एगे वास्मा अवरपरं ० इ ३ यति ॥ एवं ० हितद्रेयः ॥ यदस्मा एते र पय्ययुः ॥
 दिवोभ्ययं गजाभूदिति पचाक्षा त्रयच्छति ॥ एतेव सर्वथाः ॥ अथवा जायिन

=५॥

व

मेवै. कडोति॥५॥ ओदनमुदुवते। परमेष्टीवाएषः॥ यैदोदनः॥ पदमासेवै
 न० अयं गप्रति॥ सुलोका॥ सुमंगला॥ ससराजा॥ मियाह॥ आशिषमेव
 तामाशा स्तः। शोनः शोपमास्यापयते। वरुणपाशादेवेन मुचति। परः शतं नवति। श
 नायुः पुरुषः शतं दियः॥ आयुषेवंदियेप्रतितिष्ठति॥ मारुतस्पवैक वि० शतिकपालय
 वैश्वदेव्येचाभिष्टायाअग्नयस्विष्टहतेसमवद्यति॥ देवनाभिरैवेन मुनयतः परिग
 ल्हाति॥ अपानदे स्वाहा। जीनत्स्वाहा। अयेगहपतये स्वाहेति तिस्रः आहुतीर्जुहोति॥
 त्रयस्मे लोकैः॥ एषेवलोकैष्युप्रतितिष्ठति॥ ६॥ देवैरित्याह सत्यसंवकरोति त्रिषु
 नमेवैतेनाभिव्याहरतिसत्या नृते एवावर्त्येकमेति शतं दियः षट्प॥ एतद्वासायानि
 पात्रे रत्नानि देवसु वा प्रथ्येता देवी दिशः सोमस्ये इत्यभि नोदश। वेसाचतुषदिः॥ ७॥
 हरीः ३॥ वरुणस्य सुषुवाणस्पदे शये द्वियवो यमरापतना। तस्य ३॥ अदिरनुसमसर्गवतः॥ ८॥
 ॥ ८॥ उत द्वाजिगानि वैश्वदेवे कपालमन्ते वैरुषाणादिशुद्धं परत्वब्रह्मा ३॥ त्रयजं बहुषु ३॥

=५॥

स० सपा० स० स०। अग्निना देवेन प्रथ्यमेहं ननु प्रायुक्तः। सरस्वत्यावाचा द्वितीये। त
 वित्रा प्रसवेन नृतीये पूष्टा। पुरुषेन द्वा स एतानि वैष्णवं त्रिकपालमज्ञे वैपुणावाशास्त्र
 सहदिशदअरेसुभिश्चतुर्थी। बहस्पतिना ब्रह्मण पंचमे। इंद्रेण देवेन षष्ठे। वरुणेन
 स्वयादेवतया सप्तमे॥ १॥ सोमेन राशाष्टमे। लघ्ना रूपाय नवमे। विष्णुना यज्ञेन द्वात्रिं
 यत्स० स० षोडशं वि॥ इंदियमेवतदीर्घं यजमाना प्रोति। पूर्वापूर्वावेदिर्नवति॥
 इंदियस्य वीर्यस्यावतुष्ये॥ पुरस्तादुपसदा० सोमेन प्रवरति। सोमो वै देतोधाः॥
 इत एव न द्याति॥ अंतरात्वाष्ट्रेण देन एव हि तं लृष्टाह पाणि विकरोति। उपरिष्ठा
 द्वैष्मवेन। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञ एवांततः प्रतितिष्ठति॥ २॥ सप्तमे द्याति पंचय॥ ३॥ जा
 मिवा एतत्कुर्वति। यस्तद्यो दीर्घं यंति सद्यः सोमं क्रीणंति। पुंडरिसा जो प्रयच्छ सजा
 मिलोपा अगिरसः सुवर्गलोकं यंतः। अशुदीक्षातपस्वी प्रावे शयन्। तत्पुंडरीक

॥८८॥

तेती

मज्जवन्। पत्तुं इरीरुजां प्रयच्छति। साक्षादेव दिव्यातपसी अवसुंये। दशभिर्वत्सा
 तेनेः सा प्रज्ञा एति। दशान्तरा विराट्॥१॥ अत्र विराट्। विराजैवाज्ञा प्रवसुंये। पु
 क्रवा प्रवति सं इलाया दशपे यो प्रवति। अज्ञा दश्यावेरुये। शतं ब्राह्मणः पिब
 ति॥ शतायुः पुरुषः शतं इयः॥ आयुष्येवं इये प्रतितिष्ठति॥ सप्तदशं स्तोत्रं प्रव
 ति। सप्तदशः प्रजापतिः॥२॥ प्रजापतेराज्ञे। प्राकाशावधुर्यवेददाति। प्रकाशमे
 वेवं ग्रमयति। सज्जुहोत्रे। अवास्तेवासयति॥ रुक्मं च होत्रे। आदिसमेवास्माउ
 जयति। अस्मै प्रस्तोतृपतिहर्म्यम्। प्राजापसोवा अश्चः॥ प्रजापतेराज्ञे॥३॥ द्वाद
 शपद्योर्होर्ब्रह्मणे। आयुरेवावसुंये। वशां मेजावरुणयाराष्ट्रमेव वश्यकः॥ अष्ट
 र्भ्राह्मणाय च सिने। राष्ट्रमेव त्रिधा व्यकः॥ वाससीनेष्टापोतृजा। पवित्रेष्टवा
 स्येते। सूर्योऽप्यितमच्छावाकाया। अंतत एव वरुणप्रवयजते॥४॥ अनद्वह

॥८९॥

॥८९॥

मग्नाये। वद्विर्वा अनद्वान्। वद्विरग्नीन्। वद्विर्नैव वद्वि यज्ञस्यावसुंये। इन्द्रस्य
 पुंवा एत्यत्रेधं इयं वीर्यं पशपतत्। शृगुन्तीयमप्रवत्। सायंतीयं वृतीयं। सर
 स्वती वृतीयं। मार्गको होता प्रवति। सायंतीयं ब्रह्मसामं प्रवति। वारवंती यमग्नियो
 प्रसामं। सारस्वतीरपो गृह्णाति। इन्द्रियस्य वीर्यं स्यावसुंये। सायंतीयं ब्रह्मसामं
 प्रवति। इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं सयति। वारवंती यमग्नियो प्रसामं। इन्द्रिय
 मेवास्मिन्वीर्यं वारयति॥५॥ विराट् प्रजापतिरश्वः प्रजापतेराज्ञे यजते ब्रह्म
 सामं प्रवति सप्तय॥२॥ ईश्वरो वा एष दिशो नृन्प्रदितोः। यं दिशो नृन्प्रवापयति।
 दिशा प्रवेष्टुं प्रवति। दिक्षु वप्रतितिष्ठत्यनुमादाय। पंचदेवता यजति। पंचदिशो
 दिक्षु वप्रतितिष्ठति। हविषो हविष इष्ट्वा बार्हस्पत्यप्रभियारयति। यजमानदे
 वेत्येव बहस्पतिः। यजमानदेवस्यैव बहस्पतिः। यजमानमेव ते जसासमर्पयति॥३॥

चवति

आक्षिप्तं प्रलांगर्जिणीमालप्रते। प्राकृतौ पश्चिं पश्ये ह्ये। विद्ये वाक्सेनाष्टव सप्रव
 दयं। ति। आदिसया पूर्व यप्रचरति। प्राकृतो नरया। राष्ट्र एव विशप्रनुबध्नाति।
 उद्यैरादिसया आआवयति। उपाक्रमारुत्से। तस्मादोषं विशप्रतिवदति। गर्जि
 ल्यादिसाप्रवति॥२॥ इंदियं वैगर्जः। राष्ट्रमेवेंदियायकः। अगमीमारुतः। विदुम
 रुतः। विशमेवनिदिं द्रियायकः॥ देवासुराः संयता आसन्। ते देवा अक्षिनाः पूर्वेवा
 यः ससुं संनिधाय। अमृतं नासुरानभ्यप्रबन्। तैस्त्रिभ्यां पूष्टे पुरोडाशं द्वादश
 कपालं निर्वपन्। ततो वेतवाचः ससुप्रवाकं धत्ता॥३॥ यदक्षिभ्यां पूष्टे पुरोडाशं
 द्वादशकपालं निर्वपति। अमृतं नैव आतृभ्यामभिप्रायावाचः ससुप्रवकं धत्ता
 रस्वते ससुवाचे वरं। पूर्वमेवोदितं। उत्तरेणामिगृणाति। सवित्रे ससुप्रसवा॥८७॥
 यपुरोडाशं द्वादशकपालं प्रसूते। दूताम्रं हिंताति। आविद एताप्रवति। आवि

दमेवेंगमयति। अथो हनेभ्य एचनक्षिद्यते। तिस्रचवत्तं शुक्लद्वितीक्षिणा
 सप्तद्वौ॥४॥ अर्द्धयतिप्रवसुं चतुगमयंति द्वेव॥५॥ आग्नेयमष्टाकपालं निर्व
 पति। तस्मादिष्टाष्टकूपवालाः प्राचोयाति। सोमचक्रं। तस्मादसंत्यावसा
 यादयति। सवित्रे द्वादशकपालं प्रस्थाप्युरस्ताद्यवाजं। सवित्रा विक्रयते
 । वाईस्यसंयतुं। सवित्रे वविरुप्या ब्रह्मण्यवानादयते। राष्ट्रमष्टाकपालं॥६॥
 कूपालेयवते वक्रवर्तौ वैद्यानरे द्वादशकपालं। तस्माज्जयन्ते राष्ट्रे प्रसंयः कु
 रूपवालायां। तिसारस्वतं चक्रं निर्वपति। तस्मात्प्राव विस्ववाचावदति। पोष्टे
 नव्यवस्यति। मित्रेणाल्लपते। वारुणेन विष्मता आसते। क्षेत्रपत्येन पावेयते। आ
 दिसेनादयते॥७॥ प्राक्षिप्रस्यतानि हवींषि निरुप्यालित्याहुः। ते नैव रूप्रयुक्त
 इति। अथारवन्त्याहुः। कः संवत्सरं जीविष्यतीति। षडवपूर्वकं निरुप्यालि। षडु
 तैरेकः। ते नैव रूप्रयुक्ते। दक्षिणोश्चवाहनवाहः पूर्वभांदक्षिणा। उत्तरउत्तर

॥८८॥

प२

प्रो. संवत्सरस्येवांतोयुक्ति। सुवर्गस्यलोकस्यसमष्टे॥३॥ त्वाष्ट्रप्रष्टाकपालं दधते
 पुनः कौकेय॥४॥ इदं स्य सुषुनालस्य दृष्टार्थे इति यैवीर्यं परानिदं। सयत्प्रथमं निव
 एव नृ। क्लमभनत्। यद्वितीयं। तद्वदृष्टं। यत्तृतीयं। तत्कर्कशं। यत्तत्तः। सकि
 छं हः। यद्वदृष्टो॥१॥ मशार्दलः। यत्कर्कशोः। सवकः। यत्तृतीयः। ससोमः। यावावा
 सासुरा। त्रयाः सकृद्वो प्रवंति। इति यस्यावरुण्ये। त्रयाणि लोमानि॥२॥ विषि
 मेवावरुण्ये। त्रयाग्रहाः। वीर्यमेवावरुण्ये॥ नाम्ना दशमी। नववै पुरुषे प्राणाः॥ ना
 मिर्दशमी। प्राणा इति यैवीर्यं। प्राणनेवें इति यैवीर्यं यजमानं आसृयते। सीसेन कृ
 वास्थ्यालिनी एति। नवा एतद्वयोन हिरण्यं॥३॥ यत्तृतीयं। नस्त्रीनपुमान्।
 यत्तृतीयः। न सोमो न सुरा। यत्तृतीयं। त्रयाणि लोमानि॥२॥ विषि
 मेवावरुण्ये। त्रयाग्रहाः। वीर्यमेवावरुण्ये॥ नाम्ना दशमी। नववै पुरुषे प्राणाः॥ ना
 मिर्दशमी। प्राणा इति यैवीर्यं। प्राणनेवें इति यैवीर्यं यजमानं आसृयते। सीसेन कृ

॥८८॥

वि०
०१

हा एताभ्यो ह्येषा देवताभ्यः पच्यते। तिस्रः सत्तुष्टावसति॥४॥ तिस्रो हि राज्ञः
 त्रितः सोमो वसति। पुनानुते पश्चिक्तमिति यदुष्ठापुनाति व्यावस्ये। पवित्रेण
 पुनाति। पवित्रेण हि सोमं पुनंति। बोरेण शश्वता तनेत्याह। बोरेण हि सोमं पुनं
 ति। वायुः पुनः पवित्रेणोति नेन यापुनायात्। व्यष्टौ ह्येषा। अति पवितस्येत यापु
 नायात्। कुविर्दमेत्यनुक्तया प्राजापत्ययागं कृति॥५॥ अतिरुक्तः प्रजापतिः।
 प्रजापतेरास्ये। एकयज्ञीगं कृति। एकयैव यजमाने वीर्यं दद्याति। आश्विनयुग्ममा
 लंभते। आश्विनैवें देवताभिषजौ। ताभ्यामेवास्मै प्रेषजं करोति। सारस्वते प्रेषां वा
 मे सारस्वती। वाचैवें नं प्रेषज्यति। इंद्रमेषमं सेंद्रवाय॥६॥ अद्वयो लोमानि
 हिरण्ये वसति गं कृतिभिषज्यसे कंच॥५॥ यत्रियुयुपेष्टा लभेत। बहिर्दं स्मा
 दि इति यैवीर्यं दद्यात्। भ्रातृभ्यमस्मै जनयत्। एकयैव आलभेत॥ एकयैवास्मि

॥८५॥

वे

शिदिघंवीयं दयातिनास्मै नानुजयति। नैतेषां पशूनां पुरोडाशाप्रवृत्तिः।
 हपुरोडाशाद्येते। युवत्सुराममस्मिने नि सर्वदेवये। याज्यानुवाक्ये प्रवृत्तः।
 सर्वा एव देवताः प्रोणाति। ॥१॥ ब्राह्मणं पदिकी लीयदुक्षे प्रणस्पतातारं। ब्राह्म
 णो ह्यहोरात्रं येषां स्पृशता। यद्विब्राह्मणं न विंदेत्। ॥२॥ वल्मीकवपाया प्रवृत्तः।
 यत्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यद्देसोऽप्रायश्चित्तेऽहं। तदस्यैव सप्तहं। नानादेव
 साः पशवश्च पुरोडाशाः प्रवृत्तिः सप्तहं। ॥३॥ पशूनां पुत्रप्रोप्रवृत्तिः। ॥४॥
 उः पुरोडाशा नो प्रथमः। ॥५॥ इदिये एवास्मै समीचीनधाति। पुरस्तादनुवाजा
 नां पुरोडाशैः प्रचरति। पशवो वेः पुरोडाशाः। पशूने वा वतुं ये। ॥६॥ इमेकादशक
 पालं निर्वपति। इदियमेवावस्ये। ॥७॥ विजं द्वादशकपालं प्ररुये। वारुणं

॥८६॥

॥८७॥

शकपालं। अतत एव वरुणमवयजते। वडबादक्षिणा। ॥३॥ उत वा एवावस्ये स्तुते
 उता स्वतरं। उत सोम उत सुता। यत्सौत्रामणी सप्तहं। ॥४॥ बार्हस्पत्यं पशुवतुर्थं प्रतिप
 विनस्याजलते। ब्राह्मणं देवानां बहस्पतिः। ब्राह्मणेव यस्य सप्तहं प्रतिपति। पुरो
 डाशावा नेष पशुर्भवति। न होत सप्तहं गृह्णाति। सोमप्रतिकाः पितरश्च यूपे
 ति शतानुवायाः सप्तवयति। ॥५॥ शतायुः पुरुषः शतं इयः। आयुषे वै
 इयति। पूतामेवै नो जुहोति। शतमानं प्रवति। शतायुः पुरुषः शतं इयः। आयु
 ष्ये वै इयति प्रतिपति। यत्रैव शतानुवाया इयति। ॥६॥ तन्निदयाति प्रतिपति।
 पिबन्वा एतस्य इयं वायं गच्छति। यत्सोमातिपवते। पितृणां याज्या नुवाक्या

॥ ६ ॥

सति

उप तिष्ठते ॥ यदेवा स्पपितु निद्रियं वीर्यं गच्छति ॥ तदेवा वरुणे ॥ तिस्रिभिरुपति
 ष्टते ॥ तृतीये वा इतो लोके पितरः ॥ तानेव प्रीणाति ॥ अथोत्रि लिखे यज्ञस्येन्द्रियाणि
 अथ युहो ताब्रसा उपतिष्ठते ॥ यान्येव यज्ञस्येन्द्रियाणि ॥ तेरेवास्मिन्नेष जं करोति
 ॥ ६ ॥ प्रीणाति अथ मोदक्षिणा समवनयति धारयतीन्द्रियाणि चत्वारि व ॥ ६ ॥
 अथिष्टो मम अह रति ॥ यज्ञमुखे वा अग्निष्टो मः ॥ यज्ञमुखे वारय्य सवमान
 मते ॥ अथैषोभिषेवती ॥ यश्चतुस्त्रिंशं शपवमानो भवति ॥ अथस्त्रिंशं दैवता
 ता एवाप्नोति ॥ प्रजापतिश्चतुस्त्रिंशः ॥ तमेवाप्नोति ॥ शंशारष्टमो मानाय
 यथा पूर्वाय द्विषमा स्तोमाः ॥ १॥ एतावान्ये यज्ञः ॥ यावान्यवमानाः ॥ अतस्तेष
 वां ला अम्यता यज्ञाः पवमानाः ॥ तेना स च शरः ॥ तेन यथा पूर्वं आत्मनेवाग्नि
 ष्टेन भोति ॥ आत्मना पुष्टा भवति ॥ प्रजा वा उक्थानि ॥ पशव उक्थानि ॥ य

॥ ६ ॥

दुक्खो भवत्यनु संतत्ये ॥ २॥ स्तोमाः पशव उक्थान्येकं य ॥ १॥ उपलाजा मयो गि
 र इति प्रतिपश्यति ॥ वाग्वैवा युः ॥ वाय एवैषोभिषेकः ॥ सर्वासा भव प्रजानां
 स्यते ॥ सर्वा एव प्रजा राजे निवर्दति ॥ एतमुसदक्षिप इत्याह ॥ आदित्यावे प्र
 जाः ॥ प्रजाना मेवैतेन स्यते ॥ येति वा एते यज्ञ मुखान् ॥ ये सैनायी अकन्द ॥ १॥
 यदा ह पवस्व वाजो अग्नि य इति ॥ तेनैव यज्ञ मुखान् भवेति ॥ अनुष्टुप् प्रथमा भव
 ति ॥ अनुष्टुप् प्रथमा ॥ वाचा अनुष्टुप् ॥ वागैव प्रथंति ॥ वावो घृति ॥ उद्धतीर्षवंति ॥
 उद्धृता अनुष्टुप् प्रथमा ॥ अनुष्टुप् प्रथमा जन्मः ॥ २॥ तस्मादुद्धतीर्षवंति ॥ सोर्यनुष्टु
 प्प्रथमा भवति ॥ सुवर्गस्पलोकस्य संतत्ये ॥ यो वै स वादेति ॥ नैनं सवउपनयति
 यस्मा मभ्यपति ॥ पापीयास्तुषु वा लो भवति ॥ एतानि स्वलु वै सामानि ॥ यस्मा
 नि यस्मा नि भवति ॥ ३॥ तैरेव स वाजैति ॥ यानि देव राजानां च सामानि तैरमु

॥ ६ ॥

६१॥

अठ

स्मिंल्लोककृद्योति। यानिमनुष्यराजामां सामानि। तैरमुस्मिंल्लोककृद्योति।
उभयोरेव लोकयोः कृद्योति। देवलोकैकमनुष्यलोकैक। एकविंशो मिषे च
नीयस्यो नमो भवति एकविंशः केशवयीनीयस्य प्रथमः॥ सप्तदशोदश
यः॥ ४॥ विद्वा एकविंशः। राक्षसं सप्तदशः। विशा एवैतन्मध्यतो मिषिच्यते।
तस्याद्वा एष विशाप्रियः। विशा हि मध्यतो मिषिच्यते॥ यद्वा एनमदो दिशानुव्या
ख्यापयंति। तस्सुवर्गलोकप्रभ्या रोहति। यदि मंलोकं न प्रत्यवरोहेत्। अतिलनं
वेयान्। उद्वापायत्। यदेव प्रतीवानस्तोमो भवति। इममेव तेन लोकं प्रत्यवरोह
ति। अथै। अस्मिन्नेवलोकं प्रति तिष्ठेत्। नुं न्यादाय॥ ५॥ अकं जाजये भवंति दश
येयोमाद्ये त्रीणि वा॥ ६॥ इयं वै रजता॥ असौ हं दिवा यदुक्मो भवतः। आभ्यामेव
नमुभयतः परिगृह्णाति। वरुणस्य वा अभिषिच्यमानः रथापः। इंदियं वीर्यं नि

॥ ६१ ॥